

ประกาศสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ.

๑. หลักการ

เนื่องจาก ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นกฎหมายหลักในการกำกับ ดูแลการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงานที่บังคับใช้ในปัจจุบัน มีการบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับ บทบัญญัติของกฎหมายซึ่งเป็นฐานอำนาจในการออกประกาศฉบับดังกล่าวมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปหลายครั้ง ส่งผลให้บทบัญญัติบางประการไม่เป็นไปตามสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งกฎหมายเดิมมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ในเรื่องของการอนุญาต การรายงาน และการจัดทำข้อมูลต่าง ๆ ส่งผลให้มีการสร้างภาระให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงาน เกินความจำเป็น โดยเป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขประกาศฉบับเดิม เพื่อลดปัญหาและผลกระทบต่าง ๆ รวมทั้งลดภาระและอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบกิจการโรงงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง กรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงได้ดำเนินการจัดทำร่างประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ.

๒. วิธีการรับฟังความคิดเห็น และกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

กรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น ๓ ช่องทาง ประกอบด้วย เว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม (www.diw.go.th) ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) และมีหนังสือเวียนการรับฟังความคิดเห็นแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ ๑-๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ จากผู้มีส่วนได้เสีย เช่น ผู้ประกอบกิจการโรงงาน หน่วยงานของรัฐและเอกชน และประชาชนทั่วไป เพื่อให้ได้รับทราบและร่วมให้ความคิดเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงฉบับดังกล่าว

๓. สรุปผลรับฟังความคิดเห็น

เมื่อสิ้นสุดการรับฟังความคิดเห็นมีจำนวนผู้แสดงความคิดเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ดังนี้

๓.๑ ผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม (www.diw.go.th)

จำนวนที่ตอบ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้เยี่ยมชม
๒๙๔	๒๓๓	๖๑	๘๘๒

๓.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

จำนวนที่ตอบ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้เยี่ยมชม
๘	๐	๘	๑๗๖

๓.๓ ผลการรับฟังความคิดเห็นจากหนังสือเวียนการรับฟังความคิดเห็นแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จำนวนที่ตอบ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
๑๘	๑๖	๒

๔. สรุปประเด็นความคิดเห็น

หลังจากเสร็จสิ้นการรับฟังความคิดเห็นต่อ ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๖๖ มีผลการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจงเหตุผล สรุปได้ดังนี้

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
๑	เอกชน	พอใจ	ต้องการให้เพิ่มวิธีการทดสอบปรอท (TTLC) ตาม EPA Method ๗๔๗๓ (SW-๘๔๖): Mercury in Solids and Solutions by Thermal Decomposition, Amalgamation, and Atomic Absorption Spectrophotometry	เป็นวิธีตามที่ SW-๘๔๖ กำหนดไว้
๒	เอกชน	พอใจ	ก่อนประกาศอย่างเป็นทางการ อยากให้มีการอบรมก่อนค่ะ เนื่องจากยังสับสนเรื่องแบบฟอร์ม กอ.๑-๓ และกำหนดเวลารายงาน รวมทั้งสอนการใช้หรือใส่รายละเอียดแบบ กอ.๑-๓	ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรอ. จะได้มีการจัดประชุม สัมมนา เพื่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้
๓	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) ข้อ ๑๑ ปัจจุบันผู้ขนส่งวัสดุไม่ใช้แล้วจากผู้ก่อกำเนิด จะเป็นตัวแทนที่ผู้รับกำจัดแต่งตั้ง (ว่าจ้าง) หากต้องให้ผู้ก่อกำเนิดเป็นผู้แต่งตั้ง ก็จะต้องเป็นทั้งผู้หาผู้ขนส่ง และผู้รับกำจัด เป็นการเพิ่มขั้นตอนการดำเนินการ ๒) ข้อ ๑๓ กรณีที่ผู้รับดำเนินการรับมอบสิ่งปฏิกูลไม่ใช้แล้ว ตามระบบของ กรอ. อย่างถูกต้องแล้ว เป็นการเพิ่มภาระของผู้ก่อกำเนิด ในการติดตามวัสดุไม่ใช้แล้วทุกครั้ง ต้องกำหนดให้ผู้รับดำเนินการรับผิดชอบภายหลังการรับมอบแล้ว ๓) ข้อ ๒๐ กรณีการรับสารเคมีที่ใช้แล้วเข้าเพื่อเข้ากระบวนการรีไซเคิล จะไม่สามารถดำเนินการได้ตามประกาศนี้ เนื่องจาก ๑. วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (สารเคมีใช้แล้ว) รับมาเพื่อปรับปรุงคุณภาพให้สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ ไม่ใช่การนำไปกำจัด ๒. ระยะเวลาการรีไซเคิลของสารเคมีที่ใช้แล้ว ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของลูกค้า (ผู้ก่อกำเนิด)	๑) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้ขนส่งและหรือผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระความรับผิดชอบร่วมกันขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง ๒) ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิด (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิดไปจนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น ๓) การกำหนดระยะเวลาในการจัดการมีการคำนึงถึงระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการจัดการของเสียที่รับเข้ามาดำเนินการ อีกทั้งประกาศฉบับนี้ยังได้ขยายระยะเวลาการเพิ่มเติมจากประกาศฉบับเดิมอีกด้วย

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ว่าต้องการใช้เมื่อใด ต้องรอรอบผลิตตามความต้องการของลูกค้า ๔) วัสดุที่ไม่ใช่แล้ว (สารเคมีใช่แล้ว) ที่จะนำเข้ากระบวนการรีไซเคิล / ปรับปรุงคุณภาพ ต้องรอรอบรวมให้ได้ปริมาณเพียงพอ เพื่อที่จะนำเข้าให้ได้รอบผลิตต่อรอบ กรณีลูกค้า (ผู้ก่อกำเนิด) มีของเสียเกิดขึ้นน้อย ต้องรอนครบจำนวนจึงจะสามารถผลิตได้ จึงอาจจะไม่สามารถจัดการได้ภายใน ๓๐-๖๐ (กรณีขออนุญาตขยายเวลา) วันตามที่ประกาศกำหนด	
๕	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) ผู้รับบำบัดต้องจัดการของเสียอันตรายภายใน ๓๐ วัน หากดำเนินการไม่เสร็จสามารถขอขยายการจัดการโดยแจ้งล่วงหน้า ๕ วันก่อนครบกำหนด และการขอขยายเพิ่มได้ไม่เกิน ๑ รอบ ข้อเสนอแนะ สำหรับกรณีการรับบำบัดด้วยกระบวนการรีไซเคิลเพื่อนำกลับไปใช้ทดแทนสารเคมีใหม่ ไม่ควรกำหนดระยะเวลา เนื่องจากระยะเวลาที่ใช้ในการบำบัดจนส่งคืนให้กับผู้ก่อกำเนิดขึ้นอยู่กับกำลังการผลิต และความต้องการใช้สารเคมีของผู้ก่อกำเนิด ซึ่งอาจจะไม่สามารถทันตามกรอบเวลาที่กำหนด แต่การให้บริการในลักษณะการรีไซเคิลเพื่อนำกลับไปใช้โดยผู้ก่อกำเนิดฯ นั้น เป็นการยืนยันได้ว่าของเสียดังกล่าว ผู้รับบำบัดจะต้องมีการจัดเก็บรักษาไว้อย่างดี เสมือนเป็นวัตถุดิบสำหรับการผลิต ซึ่งมีการตรวจนับสต็อกตามมาตรฐานทางบัญชี และ ISO ๙๐๐๑ ในเรื่องการรักษาทรัพย์สินของลูกค้า - การนำของเสียเข้ากระบวนการรีไซเคิล ต้องมีการสะสมให้ได้ปริมาณเพียงพอต่อการนำเข้าสู่ผลิต ซึ่งจะต้องใช้เวลาในการรวบรวม -กระบวนการมีขั้นตอนกระบวนการที่ต้องใช้เวลา ตั้งแต่การตรวจวิเคราะห์คุณภาพ กระบวนการกลั่น การรับรองคุณภาพ ซึ่งหากต้องส่งวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการภายนอก จะใช้เวลา ๑๕ – ๓๐ วันทำการ และหากกรณีที่ของเสียที่รับเข้ามามีปัญหาด้านคุณภาพที่ต้องทำการแก้ไข จำเป็น	๑) การกำหนดระยะเวลาในการจัดการมีการคำนึงถึงระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการจัดการของเสียที่รับเข้ามาดำเนินการ อีกทั้งประกาศฉบับนี้ยังได้ขยายระยะเวลาการเพิ่มเติมจากประกาศฉบับเดิมอีกด้วย

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			จะต้องมีกระบวนการทดลองวิจัยเพื่อแก้ปัญหาซึ่งจะใช้เวลา ยกตัวอย่าง เช่น การทดสอบการเกิดสนิม ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาการติดตามผลเป็นเวลา ๓๐-๖๐ วัน กรณีที่มีประเด็นด้านคุณภาพที่ผู้ก่อกำเนิด และผู้รับบำบัดต้องตัดสินใจร่วมกัน อาจจะต้องมีการประชุมหารือหรือส่งเรื่องเพื่อให้ทางผู้เชี่ยวชาญของบริษัทแม่ในต่างประเทศตัดสินใจซึ่งกระบวนการเหล่านี้ล้วนใช้เวลาทั้งสิ้น ๒) การใช้ระบบ E-fully manifest ในปัจจุบันยังพบปัญหาความไม่เสถียรของระบบซึ่งปัจจุบันทางผู้ก่อกำเนิดและผู้รับบำบัดแก้ปัญหาโดยการศีก์เข้า E-manifest แบบเดิมแทนสำหรับรอบการขนส่งนั้น ๆ ในผู้ก่อกำเนิด บางรายยังพบปัญหาความไม่พร้อมในการใช้ระบบ E-fully manifest ด้วยข้อจำกัดด้านความปลอดภัยที่ไม่อนุญาตให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในพื้นที่การผลิต	๒) การแจ้งการขนส่งจะถูกนำไปกำหนดในกฎหมายลำดับรอง ทั้งนี้ จะได้นำข้อเสนอแนะการใช้งานระบบ E-fully manifest ไปปรับปรุงต่อไป
๖.	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) ขอให้เพิ่มเติมคำจำกัดความของคำว่า ของเสียที่สามารถรีไซเคิลได้ให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการรับของเสียไปแล้ว แต่ไม่ได้ทำการรีไซเคิลจริง ข้อเสนอแนะ : ของเสียที่สามารถรีไซเคิลได้ หมายถึงของเสียที่สามารถนำเข้ากระบวนการปรับปรุงคุณภาพและแปรรูปของเสียให้เป็นวัสดุที่มีมูลค่าสามารถจำหน่ายหรือนำไปใช้เป็นวัสดุทดแทนที่มีคุณภาพเทียบเท่าหรือดีกว่าของใหม่ และมีการกำจัดกากตะกอนส่วนที่ไม่สามารถรีไซเคิลได้ในฐานะของผู้ก่อกำเนิดของเสีย ๒) ผู้ก่อกำเนิด ควรเพิ่มเงื่อนไขการปฏิบัติอีก ๑ ข้อ ในกรณีที่มิของเสียที่สามารถรีไซเคิลได้ดังนี้ ข้อกรณีที่ สามารถคัดแยกของเสียที่รีไซเคิลได้ ให้ผู้ก่อกำเนิดต้องทำการแยกของเสียออกให้ชัดเจน และส่งให้ผู้รับกำจัดที่รีไซเคิลได้จริงเท่านั้น ห้ามดำเนินการในลักษณะ	๑) การจำแนกของเสียว่าประเภทใดสามารถรีไซเคิลได้หรือไม่นั้น พิจารณาได้จากการจัดการ เนื่องจากรหัสของเสียหนึ่งรหัสอาจเป็นของเสียได้หลายชนิด จึงเป็นการยากที่จะนิยามคำว่าของเสียที่สามารถรีไซเคิลได้อีกทั้งกรณีการรับของเสียไปแล้วไม่สามารถรีไซเคิลได้จริง จะเป็นกระบวนการตรวจกำกับดูแลการประกอบกิจการโรงงาน ๒) หน้าที่ของผู้ประกอบการโรงงานซึ่งกฎหมายว่าด้วยโรงงานกฎหมายกำหนดหน้าที่ให้แยกเก็บของเสียอันตรายและไม่เป็นของเสียอันตรายออกจากกันได้เป็นการเฉพาะแล้ว

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ควรรวมกับของเสียที่ไม่สามารถรีไซเคิลได้ ทั้งเรื่องการเหมารวมค่าดำเนินการ และการส่งออกแบบเหมารวมของเสีย ๓) หมวด ๒ ผู้รับดำเนินการ ข้อ ๒๐ ให้เพิ่มเติมต่อท้ายว่า ยกเว้นวัตถุดิบที่สามารถดำเนินการด้วยวิธีรีไซเคิล ไม่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนี้ แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้ออื่น ขอชี้แจงเพิ่มเติมเหตุผลที่แยกการรีไซเคิลให้น่าเชื่อถือ ไม่เป็นข้ออ้างของผู้รับใบอนุญาตประเภท ๑๐๖ ซึ่งสร้างปัญหามั่นทนความน่าเชื่อถือของการทำรีไซเคิลที่แท้จริง และทำให้นโยบาย Circular Economy มีความน่าเชื่อถือ และปฏิบัติได้จริง ส่งเสริมให้ผู้ก่อกำเนิตทำการแยกของเสียให้สามารถรีไซเคิลได้จริง ภาครัฐสามารถให้การส่งเสริมแบบหวังผลได้จริง และควบคุมผู้ประกอบการที่อ้างการรีไซเคิลแต่รับค่ากำจัดต่ำ นำของเสียออกนอกระบบการควบคุม	๓) การรับของเสียเข้ามาดำเนินการ หากไม่มีการกำหนดระยะเวลา อาจทำให้ผู้รับดำเนินการเก็บของเสียไว้โดยไม่มีการจัดการใด ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยได้ ซึ่งระยะเวลาที่กำหนดมีการคำนึงถึงระยะเวลาที่เหมาะสมที่โรงงานสามารถการจัดการของเสียที่รับเข้ามาได้จนเสร็จกระบวนการ อีกทั้งประกาศฉบับนี้ยังได้ขยายระยะเวลาการเพิ่มเติมจากประกาศฉบับเดิมอีกด้วย
๗.	เอกชน	พอใจ	๑) ชื่อย่อของเอกสาร/รายงานที่ต้องจัดทำ และส่ง กรอ. เปลี่ยน จาก สก. XX เป็น กอ.XX ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ น่าจะมีความเคยชินในชื่อย่อเดิมแล้ว ฉะนั้น กรอ. จะต้องสื่อสารให้ชัดเจนถึงการเปลี่ยนแปลงของชื่อย่อ และการนำแบบฟอร์มเอกสาร/รายงานนั้น ๆ ไปใช้ให้ถูกต้องในแต่ละส่วนงานตามกฎหมาย ๒) เพื่อความชัดเจนและเข้าใจตรงกัน เรื่อง การส่งรายงานกักเก็บ และรายงานการจัดการแบบ กอ.๑/๑ และแบบ กอ.๑/๒ ตามลำดับ ควรระบุระยะครอบคลุมการเก็บข้อมูลในรอบปีไปเลย คือ ขยายความ เช่น ตามข้อ (๕) ต้องรายงานข้อมูลในรอบปีที่ผ่านมา ขยาย wording ๑ มกราคม ถึง ๓๑ ธันวาคม และส่งภายใน ๑ มีนาคม ของรอบปีถัดไป ๓) ระยะเวลาการกักเก็บของ waste ดังกล่าว ไม่ได้มีการกำหนดการกักเก็บ (เข้าใจว่าแบบกอ.๑/๑ น่าจะเหมือน	๑) ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรอ. จะได้มีการจัดประชุม สัมมนา เพื่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ ๒) ความหมายของคำว่า “รอบปี” ในประกาศฉบับนี้ หมายถึง ปีปฏิทิน (๑ มกราคม ถึง ๓๑ ธันวาคม) ๓) การกักเก็บตามประกาศฉบับนี้ ไม่มีการกำหนดระยะเวลา แต่เป็นการเก็บและแจ้ง

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			เป็น สก.๑ ที่ต้องขอขยายระยะเวลาเก็บ เก็บใน ๙๐ วัน โดยจะต้องแจ้ง กรอ. ใน ระบบด้วยนั้น) จาก wording เข้าใจว่า เก็บได้ตลอดในปีนั้น และส่งรายงาน การเก็บเก็บก่อน ๑ มีนาคม ของรอบ ถัดไป ไม่ต้องขอเก็บโดยการแจ้ง กรอ. ในระบบก่อนใช้หรือไม่ ๔) การขออนุญาตนำ waste ออกนอก บริเวณโรงงานแบบคำขออนุญาตนำสิ่ง ปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอก บริเวณโรงงาน (เข้าใจว่าแบบก.๒ น่าจะเหมือนเป็น สก.๒ ที่ต้องยื่นขอ อนุญาตการจัดการ waste ออกนอก บริเวณโรงงานรายปี หรือเมื่อมีการ เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม ยกเลิกรายการ อนุญาต โดยแจ้ง กรอ. ในระบบฯ) ยังคงเป็นตามเงื่อนไขเดิมไหม ๕) การกำหนดระยะเวลาของการอนุมัติ ของ จนท.กรอ. ควรให้ชัดเจน ๖) สำหรับ ร่าง กฎหมายฉบับใหม่ จาก wording อ่านแล้วเข้าใจว่าส่วนของ รายงานประจำปี (สก.๓) จะไม่มีแล้วใช้ ใหม่ค่ะ มีความเห็นว่า ถ้ายกเลิกจะทำ ให้เราไม่ทราบปริมาณที่แท้จริงหรือไม่ ค่ะ เพราะถ้ามีแต่ สก.๒ (เดิม) การขอ โควต้าwaste บางทีก็ขอเพื่อ บางทีก็ขอ แบบ ๑ waste ๒ WP อาจไม่ใช่ ปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นจริง แต่ถ้า รายงาน สก.๓ คือเกิดจริง โดยรายงาน ปริมาณที่นำออกจริง และที่เก็บไว้ ภายในโรงงาน ก็เหมือนพวก Waste ที่ยกเว้นการขอ สก.๒ แต่ต้องรายงาน สก.๓ หรือเปล่าค่ะ อาจรบกวนให้ ข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้น ๗) ตามกฎหมาย waste ๒๕๔๘ คือ หนังสือสัญญา กอ.๑ ที่เป็นการ	ข้อมูลว่าในรอบปีที่ผ่านมา ยังคงมีขอเสียใด กักเก็บไว้หรือไม่ ๔) ในการขออนุญาตนำสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุ ที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน ยังคงมี หลักการเช่นเดิม แต่อาจจะมีการ เปลี่ยนแปลงในขั้นตอนของการยื่นคำขอ รวมไปถึงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม ยกเลิกรายการอนุญาต ๕) ในกระบวนการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทาง ราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และคู่มือประชาชนที่ได้ กำหนดไว้ ๖) ประกาศฉบับใหม่จะกำหนดให้มีการแจ้ง รายละเอียดแสดงการจัดการข้อมูลต่าง ๆ ใน ระบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเทียบเท่ากับรายงาน สก.๓ ของประกาศฉบับเดิม โดยที่โรงงานไม่ ต้องจัดทำรายงานซ้ำเหมือนเช่นเดิม ๗) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่ กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้ง

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ดำเนินการทำสัญญาระหว่าง ผู้ ก่อกำเนิด และผู้รับกำจัด/บำบัด ๗.๑) ในกรณี เช่น ผู้ก่อกำเนิด ส่ง waste ไป กำจัดข้างนอก จะต้องทำสัญญา ดังกล่าว และผู้ก่อกำเนิดไม่ได้มีผู้ขนส่ง ของตัวเองนั้น ทำให้จะต้องทำสัญญา กับผู้รับดำเนินการ (ตาม wording ฉบับร่าง) แล้วถ้าหากว่าผู้รับดำเนินการ กรณี ๑ ผู้รับดำเนินการ และผู้ขนส่ง เป็นชื่อบริษัทเดียวกัน แต่ตอนทำ สัญญาทำในนาม ผู้ขนส่ง แบบนี้ใหม่ กรณี ๒ ผู้รับดำเนินการ และผู้ขนส่ง เป็นชื่อคนละบริษัท แต่อยู่ภายใต้การ ดูแลของผู้รับดำเนินการ ดังนั้นเท่ากับ ว่าบทลงโทษ หรือภายใต้ข้อสัญญาฯ จะเป็นเพียงระหว่าง ผู้ก่อกำเนิด และผู้ ขนส่งเท่านั้นใช่ไหม มีความเห็นว่าคุณมี ผลไปถึงปลายทางสุดท้ายคือ ผู้รับ ดำเนินการด้วยในกรณีที่ ๒	ตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้ขนส่งและ หรือผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดไม่ได้ ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระ ความรับผิดชอบร่วมกันขึ้นอยู่กับนิติกรรม สัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกกรองกันเอง
๘.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	๑) กรณีที่จัดเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ ใช้แล้วไว้ในอาคาร สถาพอาคารต้องมี ความมั่นคงแข็งแรง มีการระบาย อากาศที่เหมาะสม และมีพื้นที่เพียงพอ ต่อการจัดเก็บอย่างปลอดภัย ควร เพิ่มเติม ให้จัดให้เป็นสัดส่วน และแยก เก็บตามลักษณะคุณสมบัติทางเคมี ๒) ควรมีการขอให้รายงานการเก็บกัก อย่างน้อยปี ละ ๒ ครั้ง ในรอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน เพราะการแจ้งประจำปี ๑ ครั้ง จะไม่เป็นผลดี หากโรงงานเก็บ กักไว้จำนวนมาก ไม่นำออก และ เจ้าหน้าที่ไม่ทราบ จะมีความสุ่มเสี่ยง ต่อการสร้างปัญหาเหตุเดือดร้อนได้ เช่น พังกระจาย หรือกลิ่นเหม็นสู่พื้นที่ ชุมชน หากเป็นไปได้ก็ควรคงไว้ซึ่งการ ขออนุญาตครอบครอง ไว้เหมือนฉบับ เดิม เพื่อให้ง่าย และสะดวกต่อการ กำกับดูแลของเจ้าหน้าที่กระทรวง อุตสาหกรรม เช่น การขอครอบครอง ปริมาณมาก ก็จะไม่อนุญาต เพราะมี ปริมาณมากพอที่จะนำออกไปจาก โรงงานได้แล้ว ลดความเสี่ยงต่อการ สร้างปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ	๑) ได้มีการกำหนดเพิ่มเติมในประเด็น ดังกล่าวแล้ว ๒) ประกาศฉบับใหม่ที่มีผลบังคับใช้เป็น การรายงานการกักเก็บปริมาณของเสียที่คง ค้าง ณ ช่วงเวลาที่รายงาน

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
๙.	เอกชน	ไม่พอใจ	ไม่เห็นด้วยในส่วนขอซื้อเอกสารที่ใช้ รายงาน ควรเรียก สก. เหมือนเดิม เพื่อ ไม่ให้เกิดความสับสนค่ะ เนื่องจาก อาจจะไปเรียกซ้ำกับเอกสาร กอ.๑ เดิม ที่มีอยู่แล้ว	ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรอ. จะได้ มีการจัดประชุม สัมมนา เพื่อสื่อสารและสร้าง ความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้
๑๐.	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) ยังมีประเด็นที่ยังไม่ครอบคลุมเรื่อง การขออนุญาต เช่น เป็นขยะอันตราย จากฉบับนี้ แต่ไม่เข้าข่ายวัตถุอันตราย ทำให้การรายงานอิเล็กทรอนิกส์ไม่ สามารถทำได้ ๒) อยากให้เขียนเรื่องการนำของเสีย ไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ในแง่ของการ รีไซเคิล ทำได้มากน้อยแค่ไหน ฉบับเก่า และฉบับใหม่ยังไม่เจอ - กอ.๓ เข้าใจ ว่าเท่ากับ manifest ในปัจจุบันจะเป็น เอกสารที่ซ้ำซ้อน กับในระบบ e-fully และรายงาน manifest หลังขนออก หรือไม่ ๓) การทำ TTLC กับ STLC อยาก ทราบว่าถ้าต้องการนำขยะอันตรายไป ใช้ประโยชน์ต้องตรวจทุกรายการหรือ เปล่า กฎหมายไม่ได้บอกละเอียด ๔) ควรเพิ่มเกณฑ์การพิจารณาผลตอบ รับ กอ.๒ (สก.๒) เก่า เพราะ ผู้ประกอบการบางครั้งรอนานมาก แต่ พอเวลาผู้ประกอบการส่ง สก.๓ ไม่ตาม กำหนดกลับโดนปรับ ๕) กรณีที่จัดเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ ใช้แล้วไว้ในอาคาร สถาปนาอาคารต้องมี ความมั่นคงแข็งแรง มีการระบาย อากาศที่เหมาะสม และมีพื้นที่เพียงพอ ต่อการจัดเก็บอย่างปลอดภัย คำว่า เหมาะสม หมายความว่าอย่างไรอยากให้ ระบุมาเป็นรูปธรรม เพราะเวลามา ตรวจ แต่ละคนที่ตีความไม่เหมือนกัน ต่าง อสจ ตีความแบบหนึ่ง กรอ ตีความ อีกแบบ ๖) กรณีโรงงานที่มีรั้วเดียวกัน แต่จด ทะเบียนหลายเลขทะเบียนโรงงานมี	๑) กรณีที่เป็นขยะอันตรายตามกฎหมายว่า ด้วยโรงงานสามารถรายงานโดยแบบและ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านระบบการ รายงานข้อมูลกลางของกระทรวง อุตสาหกรรม ๒) ในประกาศฉบับนี้ได้กำหนดรหัสการ จัดการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ไว้แล้ว เช่น รหัส วิธีการจัดการ ๐๓ ๐๔ ๐๕ และ ๐๘ ในบาง รหัส ๓) ควรพิจารณาพารามิเตอร์จากวัตถุอันตรายใน กระบวนการผลิตเป็นลำดับแรก ๔) กรอบระยะเวลาการพิจารณาเป็นไปตาม พ.ร.บ. อำนาจความสะดวกฯ ๕) ตามประกาศที่จะมีผลใช้บังคับได้มีการ กำหนดรายละเอียดไว้แล้ว ๖) การกำหนดให้แยกการจัดเก็บแต่ละเลข ทะเบียนโรงงานจะสามารถจำแนกได้ว่าเป็น

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ปัญหาจากข้อ ๘ อยากให้ช่วยแก้ไข เพราะมีปัญหาในเรื่องของการจัดเก็บ แยกตามทะเบียนโรงงาน ทั้งที่เป็น ปัญหาจากการที่ กรอ ตีความต้องการ ให้เพิ่มเลขทะเบียนโรงงาน หรือให้ ขยายโรงงาน	ของเสียชนิดใด ว่าของเสีย นั้น ๆ เป็นของผู้ ก่อกำเนิดรายใด เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่การ จัดการไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต จะให้ ทำให้ทราบได้ว่าเป็นความรับผิดชอบของผู้ ก่อกำเนิดรายใด
๑๑.	หน่วยงานรัฐ	ไม่พอใจ	สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ที่ไม่เป็น อันตราย อาทิเช่น เศษไม้, ปีกไม้, ทลาย ปาล์มเปล่า หรือเศษกิ่ง หัวปลา เป็นต้น ควรนิยาม ไม่เป็นวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว หรือ ยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตนำออก	สำหรับวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสีย อันตราย อาทิเช่น เศษไม้, ปีกไม้, ทลาย ปาล์มเปล่า หรือเศษกิ่ง หัวปลา เป็นต้น กรอ. จะได้ออกกฎหมายลำดับรองเพื่อประกาศ ยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตนำออกนอกบริเวณ โรงงาน
๑๒.	ประชาชน	ไม่พอใจ	จากคำนิยาม วัตถุพิษ อยากให้ขยาย ความของคำว่า “ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช้แล้ว” ว่าหมายถึงอะไร และกรณีที่ผู้ก่อกำเนิด จะส่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช้แล้ว มากำจัด จะต้องขออนุญาตก่อนส่ง กำจัดหรือไม่	ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่ กำหนดคำว่า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช้ แล้ว
๑๓.	เอกชน	ไม่พอใจ	ควรมีการนำแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่อ้างถึง นำมาให้ดูตามที่เขียนไว้ในร่างกฎหมาย เพื่อจะได้มีความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น	ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรอ. จะได้มีการจัดประชุม สัมมนา เพื่อสื่อสารและ สร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎหมาย ฉบับนี้ ทั้งนี้ แบบต่าง ๆ ที่ระบุ ในร่างประกาศฯ ฉบับรับฟังรับฟังความคิดเห็นแนบอยู่ท้าย ประกาศแล้ว หน้า ๗๓-๗๔
๑๔.	เอกชน	ไม่พอใจ	อาจเพิ่มภาระให้กับบุคลากรโรงงาน	เป็นหน้าที่ของผู้ประกอบการโรงงานที่จะต้อง ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
๑๕.	เอกชน	พอใจ	ควรให้ผู้ก่อกำเนิดมีความรับผิดชอบร่วม ในกรณีที่เกิดการดำเนินการบำบัดและ กำจัดอย่างไม่ถูกต้อง และเห็นด้วย ในเปลี่ยนแปลงการทำเอกสาร กอ. รูปแบบใหม่ที่กระชับ ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย	ข้อเสนอแนะนี้สอดคล้องกับร่างประกาศ ฉบับใหม่อยู่แล้ว
๑๖.	ประชาชน	ไม่พอใจ	๑) คำนิยาม ผู้รับดำเนินการ ควรต้อง ระบุว่าเป็นโรงงานอุตสาหกรรมด้วย หรือไม่ ๒) กรณีที่ผู้รับดำเนินการรับของเสีย จากผู้ก่อกำเนิดที่ไม่ใช่โรงงาน อุตสาหกรรม จะสามารถดำเนินการได้ หรือไม่ เช่น โกดัง/คลังสินค้า หน่วยงาน ราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือห้องแลปมหาวิทยาลัย	๑) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ได้ระบุ ให้ว่าผู้รับดำเนินการที่เป็นโรงงานไว้แล้ว ๒) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้กับผู้ ก่อกำเนิดที่เป็นโรงงานเท่านั้น

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			๓) แบบฟอร์ม กอ.๓ ตามประกาศนี้ใช้แทนแบบฟอร์มตาม ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้เลยใช้หรือไม่ ในส่วนของการเก็บหลักฐานยังคงยึดตามเดิมอยู่หรือไม่ เช่น จำนวนสำเนาของเอกสาร หรือการส่งฉบับต่าง ๆ เนื่องจากยังไม่มีประกาศยกเลิกประกาศปี ๒๕๔๗ ดังกล่าว ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องใช้แบบฟอร์มไหน ๔) เดิมผู้ก่อกำเนิดและผู้รับกำจัด/บำบัด ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถแต่งตั้งตัวแทนผู้ขนส่งได้ แต่ประกาศฉบับนี้กำหนดให้เฉพาะผู้ก่อกำเนิดเท่านั้นที่มีอำนาจในการแต่งตั้งตัวแทนการขนส่ง ซึ่งปัจจุบันผู้รับกำจัดบำบัดจะเป็นผู้จัดเตรียมรถขนส่งเป็นหลัก แต่หากไปกำหนดให้ผู้ก่อกำเนิดเป็นผู้จัดหาจัดเตรียมแต่งตั้งจะเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ก่อกำเนิดหรือไม่ ๕) ในแบบฟอร์ม กอ.๔ ให้กำหนดทะเบียนรถขนส่งไว้ หากมีกรณีฉุกเฉินรถเสียระหว่างทาง ต้องมีการเปลี่ยนรถที่ไม่ใช่ทะเบียนที่ได้รับการแต่งตั้งไปจะสามารถทำได้หรือไม่ ๖) กรณีที่ผู้ก่อกำเนิดแต่งตั้งผู้ขนส่งนั้นผู้ขนส่งยังคงต้องจัดทำรายงาน สก.๔ อยู่หรือไม่ ๗) กรณีที่ไม่ได้เป็นโรงงานใน ๑๐๗ โรงงาน จะได้รับการยกเว้นหรือไม่ ๘) กรณีผู้รับกำจัดจะรับของเสียจากกลุ่มที่ไม่ใช่โรงงาน แต่เป็นคลังสินค้า หน่วยงานราชการ อบจ.ต่าง ๆ หรือ	๓) แบบฟอร์ม กอ.๓ ตามร่างประกาศนี้ใช้แทนแบบฟอร์มตาม ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ อย่างไรก็ตาม จะได้มีการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อยกเว้นกรณีที่ได้ดำเนินการตามประกาศฉบับใหม่นี้แล้วไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ ๔) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้ขนส่งและผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระความรับผิดชอบร่วมกันขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง ๕) สามารถกระทำได้ ๖) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้ขนส่งและผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระความรับผิดชอบร่วมกันขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง ๗) กรณีที่ไม่ได้เป็นโรงงานใน ๑๐๗ โรงงาน ไม่ถูกควบคุมตามประกาศฉบับนี้ ๘) ผู้รับดำเนินการจะสามารถรับกำจัดจะรับของเสียจากกลุ่มที่ไม่ใช่โรงงานต้องเป็นโรงงานลำดับที่ ๑๐๑ และ ๑๐๖ เท่านั้น

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ห้องแลปมหาวิทยาลัยจะดำเนินการรับ กำจัดได้หรือไม่ ๙) การเก็บตัวอย่างทุกครั้งที่มีการรับ หมายถึง ครั้งแรกก่อนรับเข้าดำเนินการ หรือว่าหมายถึงทุกครั้งที่ได้รับของเสียเข้า ดำเนินการ แล้วกรณีที่ขนส่งทุกวัน จะต้องเก็บส่งวิเคราะห์ทุกวันเลยหรือไม่ ผลวิเคราะห์เป็นแบบไหนจำเป็นต้อง Full analysis หรือใช้เป็น F/T ได้ กรณีต้องส่งผลวิเคราะห์ให้ผู้ก่อกำเนิด ทุกครั้งจะเป็นการเพิ่มภาระงาน และ ภาระค่าใช้จ่ายหรือไม่	๙) หมายถึงทุกครั้งที่ได้รับของเสียเข้า ดำเนินการ ผลวิเคราะห์แบบ Full analysis จะใช้ประกอบการพิจารณาการนำของเสีย ออกนอกบริเวณโรงงาน ส่วนกรณี F/T เป็น การตรวจสอบลักษณะสำคัญในแต่ละครั้งที่ รับของเสียเข้ามาดำเนินการ
๑๗.	เอกชน	พอใจ	ก่อนประกาศอย่างเป็นทางการ อยาก ให้มีการอบรมก่อนค่ะ เนื่องจากยัง สับสนเรื่องแบบฟอร์ม กอ. ๑-๓ และ กำหนดเวลารายงาน รวมทั้งสอนการใช้ หรือใส่รายละเอียดแบบ กอ.๑-๓	ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรอ. จะได้มีการจัดประชุม สัมมนา เพื่อสื่อสาร และสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตาม กฎหมายฉบับนี้
๑๘.	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) ในกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดใช้บริการผู้รับ ดำเนินการที่มีการบริหารจัดการขนส่ง ของตนเองอยู่แล้ว ผู้ก่อกำเนิดจำเป็นต้อง แต่งตั้งตัวแทนหรือไม่ ทั้งนี้การ แต่งตั้งตัวแทนผู้ขนส่ง เดิมที่ผู้รับ ดำเนินการจะมีระบบขนส่งเป็นของ ตนเอง หรือว่าจ้าง outsource ซึ่งมี การบริหารจัดการภายในเองอยู่แล้ว การที่ให้ผู้ก่อกำเนิดต้องมาแต่งตั้ง เพิ่มเติม มีความเห็นว่าซ้ำซ้อน และเพิ่ม ภาระงาน หรือในกรณีที่ต้องเปลี่ยนรถ ขนส่งหากมีปัญหา รถก็อาจไม่อยู่ใน ทะเบียนที่ทำการแต่งตั้งไว้แต่ต้น ซึ่ง เช่นกรณีนี้ไม่อาจจะควบคุมได้ ๒) ในกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดได้ปฏิบัติตาม ข้อ ๘ อย่างครบถ้วน แต่ผู้ขนส่งหรือ ผู้รับดำเนินการไม่ได้ปฏิบัติตามข้อ ๑๓ (ตัวอย่าง บ.แห่งหนึ่งใน จ.อยุธยาที่ กำลังเป็นประเด็น) ในข้อนี้ทำให้ผู้ ก่อกำเนิดถือว่ามีความผิดตามข้อ ๑๓ ไปด้วยหรือไม่ (เนื้อความระบุประเด็น ว่า หากผู้ก่อกำเนิดไม่ทำตามข้อ ๘ ต้อง รับผิดชอบ แต่หากดำเนินการตามข้อ ๘ ครบถ้วนแล้วยังต้องรับผิดชอบด้วย	๑) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่ กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้ง ตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้ขนส่งและ หรือผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดไม่ได้ ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระ ความรับผิดชอบร่วมกันขึ้นอยู่กับนิติกรรม สัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง ๒) ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการ ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้ เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิด (Liability) ตั้งแต่นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิด ไปจนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ไม่ได้มีระบุไว้ชัดเจน) การควบคุมให้ผู้รับดำเนินการและผู้ขนส่งปฏิบัติตามระเบียบ ต้องเป็นหน้าที่ของภาครัฐที่ต้องส่งเสริมและเข้มงวดให้ผู้รับดำเนินการและผู้ขนส่งจัดทำมาตรฐานอย่างเคร่งครัด เช่น ISO ๑๔๐๐๑ หรือระบบ TSM และกำหนดให้มีการทวนสอบจากตัวแทนของ กรอ. เพื่อให้มั่นใจว่าผ่านการรับรองจากกรอ. อย่างดีแล้ว ๓) เสนอให้พิจารณา ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่สามารถนำเข้ากระบวนการรีไซเคิลได้ ไม่ต้องปฏิบัติตามระยะเวลาดังกล่าว ตัวอย่างเช่น วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (สารเคมีใช้แล้วหรือหมดอายุ) มีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมให้มีปริมาณขั้นต่ำในการรีไซเคิลได้ ซึ่งต้องใช้เวลาในการรวบรวมมากเกินระยะเวลาที่กำหนดภายใน ๓๐ วัน ดังนั้นการจะสนองนโยบาย BCG จึงอยากให้มีการพิจารณาประเด็น ตามความเห็นดังกล่าว ซึ่งกำหนดเป็นรายการกลุ่มวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ประกาศแนบท้าย	๓) ประกาศฉบับนี้ ยังได้ขยายระยะเวลาการเพิ่มเติมจากประกาศฉบับเดิมอีกด้วย
๑๙.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	เห็นควรมีการทบทวนข้อมูล ดังนี้ ๑) ในข้อ ๕ นิยามของคำว่าสิ่งปฏิกูล มีความขัดแย้งกับข้อ ๖ ในข้อ ๕ นิยามคำว่า "สิ่งปฏิกูล" และ "วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว" ไม่มีที่ระบุ ว่า "ของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิต หรือการประกอบกิจการของโรงงาน" ๒) ทบทวนเพิ่มเติมนิยามของคำว่า "สารอันตราย" เนื่องจากมีการพูดถึงในภาคผนวกที่ ๑ และ ๒ ๓) ตามแบบ กอ.๑ พิจารณาเพิ่มเติมการระบุปลายทางที่ส่งของเสียไปกำจัด ๔) ข้อ ๑๐ ขยายความคำว่า "ระงับการแจ้งรายละเอียดการขนส่ง" ให้ชัดเจน เช่น ระงับการดำเนินงานขนส่งของเสีย	๑) ประกาศที่จะประกาศใช้มีการปรับปรุงและแก้ไขนิยามแล้ว เพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนแล้ว ๒) สารอันตราย หมายถึง ของเสียอันตรายในประกาศฉบับนี้ ๓) การระบุปลายทางใช้สำหรับเมื่อมีการนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน ๔) หมายถึงการระงับการแจ้งตามเอกสารแสดงการจัดการ

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			๕) ตามประกาศตัวเดิมจะมีกำหนดระยะเวลาการครอบครองของเสียไว้ในโรงงานไม่เกิน ๙๐ วัน แต่ฉบับปัจจุบันไม่มีกำหนดไว้ พิจารณาทบทวนความเหมาะสมของการกำหนด ๖) ข้อ ๒๐ ที่กำหนดระยะเวลาการจัดการของเสีย ไม่สอดคล้องกับประกาศ กรอ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลฯ ของผู้ประกอบการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๕๐ พิจารณาทบทวนการกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้การจัดการของเสียเป็นไปอย่างเหมาะสม ๗) ในภาคผนวกที่ ๒ ชื่อเรื่องควรเพิ่มเติมคำว่า "ของเสียอันตราย" ๘) ในภาคผนวกที่ ๒ ข้อ ๔ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทสารพิษ ข้อย่อย ๔.๑ พิจารณาทบทวนเพิ่มเติมคำว่า "หรือมีองค์ประกอบของสารที่มีความเป็นอันตราย" เนื่องจาก ในภาคผนวกที่ ๑ ของเสียบางชนิดมีคำว่าสารอันตรายหรือมีองค์ประกอบของสารอันตราย ซึ่งถือว่าเป็นของเสียอันตราย ๙) ในภาคผนวกที่ ๒ ข้อ ๔ ข้อย่อย ๔.๒ พิจารณาเพิ่มเติมสารในกลุ่ม VOCs เพิ่มเติม ๑๐) ตามแบบ กอ.๓ พิจารณาเพิ่มเติมวันที่รับมอบของเสียจากผู้ขนส่ง	๕) ได้กำหนดวิธีการให้ผู้ก่อกำเนิดดำเนินการให้เหมาะสม เช่น การแยกเก็บ การตรวจสอบการจัดการ ตามข้อ ๗ ๖) ยกเลิกประกาศ กรอ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลฯ ของผู้ประกอบการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๕๐ และใช้ประกาศฉบับใหม่ทดแทน ดังนั้น ระยะเวลาที่ใช้สำหรับจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจึงเป็นไปตามประกาศฉบับนี้ ๗) คำว่า "ของเสียอันตราย" ได้กำหนดนิยามไว้แล้วโดยให้พิจารณาลักษณะและคุณสมบัติของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ในภาคผนวกที่ ๒ ๘) สารอันตราย หมายถึง ของเสียอันตรายในประกาศฉบับนี้ ๙) การพิจารณากำหนดองค์ประกอบของสารในข้อ ๔.๒ ประยุกต์มาจาก California EPA ซึ่งมีความเหมาะสมแล้ว ๑๐) ประกาศฉบับที่จะประกาศใช้ มีการปรับแก้ไขให้มีวันที่รับมอบของเสียจากผู้ขนส่งแล้ว
๒๐.	เอกชน	ไม่พอใจ	ทางผู้ก่อกำเนิดกาก ได้ดำเนินการตามระเบียบปฏิบัติที่ทางกรอ กำหนดแล้ว มีการอนุมัติเรียบร้อยแล้ว ในการติดตาม หรือตรวจสอบอาจจะต้องมีขั้นตอนและวิธีการ	ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิด (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิด

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
				ไปจนกว่าสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น
๒๑.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	๑) ภาคผนวกที่ ๒ ข้อ ๕ ๕.๑ ควรมี ทบทวนและพิจารณาปรับปรุงค่า Total Threshold Limit Concentration (TTLC) สำหรับสารมลพิษที่ตกค้าง ยาวนานตกค้างยาวนาน (Persistent Organic Pollutants: POPs) ตาม อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ให้สอดคล้อง กับค่า Low POPs Content สำหรับ สาร POPs แต่ละชนิดที่แนะนำไว้ใน แนวทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดการ ของเสียที่ประกอบ มี หรือปนเปื้อนด้วย สาร POPs อย่างเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม (Technical Guidelines for the Environmentally Sound Management of Wastes Consisting of, Containing or Contaminated with Persistent Organic Pollutants) ที่ผ่านความ เห็นชอบจากที่ประชุมรัฐภาคี สมัยต่าง ๆ แล้ว ซึ่งสามารถอ้างอิงได้ ตามลิงก์ต่อไปนี้ ๒) การพิจารณาเพิ่มเติมระบบการ ตรวจสอบ/สอบทานสมดุลมวลหรือ การไหลของวัตถุดิบและของเสียใน ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรม โดยเฉพาะกากอุตสาหกรรมที่เข้าข่าย เป็นอันตราย ตามที่บ่งชี้ได้ตาม ภาคผนวกที่ ๑ และภาคผนวกที่ ๒ เพื่อประโยชน์ในการติดตามและบริหาร จัดการกากอุตสาหกรรมในภาพรวม รวมทั้ง การเอื้อประโยชน์ในการ หมุนเวียนกากอุตสาหกรรมบางประเภท ในระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนตาม BCG economic Model (อาจเพิ่มเติมรวม ในประกาศฉบับนี้ หรือแยกต่างหาก ตามดุลยพินิจซึ่งสอดคล้องกับบริบท (Context) ระเบียบแบบแผน (Modality ๗ ของหน่วยงาน) ระบบนี้ อาจประยุกต์ใช้แนวคิดการตรวจสอบ โดยบุคคลที่สามที่ได้รับการขึ้น ทะเบียนและมีความน่าเชื่อถือ (mrđ	๑) กำหนดให้ใช้ค่าเดิม เนื่องจากตาม อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ไม่มีการกำหนดการ วิเคราะห์แบบวิธี Waste Extraction Test (WET) ๒) ในร่างประกาศได้กำหนดให้ผู้รับ ดำเนินการที่เป็นโรงงานต้องจัดทำรายงาน การจัดการวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์รายเดือน โดยจัดส่งภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป การจัดส่งรายงานให้จัดส่งโดยแบบและวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านระบบการรายงาน ข้อมูลกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็น การทำงานสมดุลมวลหรือการไหลของวัตถุดิบ และของเสียในระบบการจัดการกากอุตสาหกรรม

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			Party/External Auditing System) เช่น การตรวจสอบบัญชีงบดุลทาง การเงิน โดยผู้สอบบัญชี เป็นต้น ๓) การพิจารณานำหลักความรับผิดชอบของ เจ้าของของเสีย (Generator Liability) และหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility) มาใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติเป็นรูปธรรมกับการจัดการกาก อุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย หลักการ แรกมีการเขียนไว้ในกฎระเบียบเกี่ยวกับการ การจัดการกากอุตสาหกรรมไว้บ้างแล้ว แต่ไม่เคยถูกนำมาบังคับใช้อย่างจริงจัง อย่างเช่นที่เห็นทุกวันนี้ เมื่อของเสียถูก ส่งต่อให้กับผู้รับดำเนินการแล้ว ไม่เคยมี การติดตามว่าของเสียของตนได้รับการ จัดการถูกต้องเรียบร้อยแล้วหรือไม่ ทำ ให้ของเสียที่ถูกปล่อยทิ้งในครอบครอง ของผู้รับดำเนินการ เมื่อเจอผู้รับ ดำเนินการไม่มีความรับผิดชอบ ก็เกิด การนำไปลักลอบทิ้งในที่ทางสาธารณะ หรือในโรงงานซึ่งถูกวางแผนละทิ้งใน ภายหลัง (Abandoned Facilities) เช่นที่มีกรณีเป็นข่าวและคดีฟ้องร้องใน ปัจจุบัน ๔) การกำหนดให้มีการวางหลักประกัน ทางการเงิน (กองทุนหมุนเวียน ประกันภัย พันธบัตร Bank guarantee ฯลฯ) สำหรับกรณีเหตุฉุกเฉินระหว่างกักเก็บ ขนส่ง และดำเนินการจัดการกาก อุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย ตลอดจน การบำบัดฟื้นฟู กรณีเกิดการปนเปื้อน ลงสู่สิ่งแวดล้อมรอบสถานประกอบการ หรือภายนอกสถานประกอบการกรณีมี การลักลอบนำไปทิ้งในที่ทางสาธารณะ หรือส่วนบุคคลก็ตาม เช่นเดียวกับที่เคย มีการนำมาปฏิบัติกับการขออนุญาต ส่งออก/นำเข้าของเสียอันตรายข้าม แดนตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และตามอนุสัญญาบาเซลฯ	๓) ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการ ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle ; PPP) มาใช้ เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิด (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิดไป จนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น ๔) อก. มีแนวนโยบายที่จะแก้ไขกฎหมายว่า ด้วยโรงงานให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อแก้ไข ปัญหาในอนาคต

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			๕) การกำหนดขั้นตอน แผน และเงื่อนไขเมื่อมีการปิดโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีการก่อกำเนิดและรับดำเนินการจัดการกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย ให้ต้องมีการจัดการกากอุตสาหกรรมดังกล่าวตามหลักวิชาการ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการติดตามตรวจสอบและรายงานคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายใน/โดยรอบโรงงานหรือสถานประกอบการที่จะปิดดำเนินการในช่วงระยะเวลาที่แน่ใจได้ว่าไม่มีการจัดการกากอุตสาหกรรมดังกล่าวภายในพื้นที่โรงงานหรือสถานประกอบการอย่างไม่ต้องและมอบด้วยกฎหมาย	๕) ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานมีการกำหนดขั้นตอน และวิธีการไว้เป็นการเฉพาะอยู่แล้ว
๒๒.	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) ข้อ๗(๔) ไม่ชัดเจนว่าต้องขอความเห็นชอบจากกรมฯก่อนหรือไม่ ๒) ข้อ ๘ ไม่ระบุการยกเว้นเดิมไม่อันตรายบางอย่างมีการยกเว้น และข้อ ๑๖ ยังบอกว่ามียกเว้นในข้อ ๘ ด้วย ๓) ข้อ ๙ เอกสารกำกับการณ์ขนส่ง กอ.๓ สำหรับ ไม่อันตรายเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ประกอบการ ๔) ข้อ๑๑ ส่วนใหญ่ผู้ขนส่งเป็นผู้รับกำจัดเป็นผู้จัดทำมา การแต่งตั้งจึงควรสามารถให้ผู้รับกำจัดแต่งตั้งได้ด้วยตามสภาพการณ์ในปัจจุบัน	๑) ตามข้อ ๗(๔) การจัดการเองภายในโรงงานได้กำหนดให้เป็นการรายงานประจำปี ๒) ตามข้อ ๘ การจัดการเองภายในโรงงานเป็นเพียงการรายงานมิใช่เป็นการขออนุญาต ๓) ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle ; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิดชอบ (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิดไปจนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น ๔) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้ขนส่งและผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระความรับผิดชอบระหว่างกันขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง
๒๓.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	๑) ควรเพิ่มเติมน้ำเสียจากระบบผลิต biogas/ผลิตไฟฟ้า ที่นำน้ำกากส่ามาเป็นวัตถุดิบพัฒนาในรหัสของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เนื่องจากน้ำที่ผ่านกระบวนการผลิตจะมีค่า COD ๕๐,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	๑) ได้เพิ่มเติมรหัสของประเภทและชนิดของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามร่างประกาศฯ ฉบับนี้

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			๒) รหัสสิ่งปฏิภูมที่ไม่ใช่แล้ว รหัส ๑๖๑๐๐๓ น้ำเสียเข้มข้นที่มีมีสารอันตราย ควรระบุให้ชัดเจนว่า เข้มข้น หมายถึงอะไร	๒) น้ำเสียเข้มข้นตามรหัสดังกล่าว หมายถึง น้ำเสียที่ไม่อยู่ในสถานะที่เป็นของเหลว
๒๔.	เอกชน	พอใจ	ควรขยายความหมายของ “ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช่แล้ว” ว่าหมายถึงอะไรบ้าง หากความหมายไม่ชัดเจน ในการแจ้งรายงานต่าง ๆ อาจจะทำให้มีการรายงานผิดหรือไม่ ครบถ้วน	ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่ กำหนดคำว่า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช่แล้ว
๒๕.	ประชาชน	พอใจ	ประกาศฉบับนี้กำหนดให้เฉพาะผู้ ก่อกำเนิดเท่านั้น ที่มีอำนาจในการ แต่งตั้งตัวแทนการขนส่ง ซึ่งปัจจุบัน ผู้รับกำกับบำบัดจะเป็นผู้จัดเตรียมรถ ขนส่งเป็นหลัก แต่หากไปกำหนดให้ผู้ ก่อกำเนิดเป็นผู้จัดหาจัดเตรียมแต่งตั้ง จะเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ก่อกำเนิด หรือไม่	ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่ กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้ง ตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้ขนส่งและ หรือผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดไม่ได้ ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระ ความรับผิดชอบร่วมกันขึ้นอยู่กับนิติกรรม สัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง
๒๖.	ประชาชน	พอใจ	ในแบบฟอร์ม กอ.๔ ให้กำหนดทะเบียน รถขนส่งไว้ หากมีการผิดกฎเกณฑ์เสีย ระหว่างทาง ต้องมีการเปลี่ยนรถที่ไม่ใช่ ทะเบียนที่ได้รับการแต่งตั้งไปจะ สามารถทำได้หรือไม่	ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่ กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้ง ตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้ขนส่งและ หรือผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดไม่ได้ ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระ ความรับผิดชอบร่วมกันขึ้นอยู่กับนิติกรรม สัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง
๒๗.	ประชาชน	พอใจ	เอกสารกำกับรถขนส่งที่ออกมา ยังคง ต้องยึดจำนวนสำเนาและนำส่งแต่ละ สำเนา ตามประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับ การขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ.๒๕๕๗ อยู่หรือไม่	การจัดทำเอกสารแสดงการจัดการ ตาม ประกาศนี้ จะใช้แทนแบบฟอร์มตาม ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบ เอกสารกำกับรถขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม จะได้มีการออก กฎหมายลำดับรองเพื่อยกเว้นกรณีที่ได้ ดำเนินการตามประกาศฉบับใหม่นี้แล้วไม่ ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับรถ ขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ.๒๕๕๗
๒๘.	ประชาชน	พอใจ	ถ้ากรณีที่ผู้รับดำเนินการเป็นคนแต่งตั้ง ตัวแทนขนส่งเดิมอยู่แล้ว ผู้ก่อกำเนิด จำเป็นต้องแต่งตั้งผู้ขนส่งใหม่หรือไม่ เพื่อให้เป็นไปตามประกาศนี้คะ	ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่ กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน
๒๙.	เอกชน	พอใจ	๑) ในส่วนของกอ.๕ นั้น เข้าใจว่าเป็น การรวบรวม สก.๖,๗,๘ เข้าด้วยกันใช่	๑) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่ กำหนดให้ทำ กอ. ๕ แล้ว

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			หรือไม่ ซึ่งจากที่อ่านร่างกฎหมาย ยังไม่ เข้าใจการรายงานแบบฟอร์มนี้ (รูปแบบ การส่งรายงานจะเป็น manual หรือ electronics เพราะ สก.๖ จะดึงข้อมูล จากการยื่น e-mf) รวมถึงเมื่อมีการส่ง มอบวัตถุให้ User คือ ผู้รับมอบ ผู้รับมอบมีการรายงานตอบอย่างไร (เดิมที่เป็นสก.๙)	
			๒) ตาม ข้อ ๙ ภายหลังที่ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๘ แล้ว เมื่อมีการนำสิ่งปฏิกล หรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกนอกบริเวณ โรงงาน ให้แจ้งรายละเอียดการขนส่ง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ อธิบดีกำหนด การขนส่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีเอกสารกำกับการขนส่งตามแบบ กอ.๓ ท้ายประกาศนี้ >> ข้อนี้คือ ต้อง ไปปฏิบัติตามกฎหมายฉบับไหนคะ	๒) การปฏิบัติตามข้อ ๙ ภายหลังที่ได้รับ อนุญาตตามข้อ ๘ แล้ว เมื่อมีการนำสิ่งปฏิกล หรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกนอกบริเวณ โรงงาน ให้แจ้งรายละเอียดการขนส่ง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด จะมีการ ออกกฎหมายลำดับรองต่อไป
๓๐.	เอกชน	พอใจ	ไม่เห็นด้วยเรื่องการเปลี่ยนชื่อเอกสารที่ เกี่ยวข้อง เช่น สก.๑ เป็น กอ.๑ สก.๒ เป็น กอ.๒ ฯลฯ เนื่องจากทำให้เกิดการ สับสนและไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงาน และไม่เห็นด้วยในเรื่องการเปลี่ยน รูปแบบ Manifest เนื่องจากบริษัทต้อง แบกรับภาระทางด้านการจัดทำ Manifest ที่ต้องเปลี่ยนไป และของเก่า ที่ได้จัดทำไว้ต้องกลายเป็นของเสียที่ ต้องกำจัด จึงเห็นควรว่าไม่ควรเปลี่ยน แบบฟอร์ม เพราะจากที่เทียบแบบ ปัจจุบันและแบบร่าง ไม่ได้มีความหมาย นัยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้	ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรอ. จะได้มีการจัดประชุม สัมมนา เพื่อสื่อสาร และสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตาม กฎหมายฉบับนี้
๓๑.	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) กรณีการระดมรับผิดชอบร่วมกัน ระหว่างผู้ก่อกำเนิดและผู้รับดำเนินการ รวมถึงผู้ขนส่งด้วย เพื่อให้มีกฎหมาย ควบคุมการจัดการสิ่งปฏิกลหรือวัสดุที่ ไม่ใช่แล้วตลอดการจัดการจนแล้วเสร็จ	๑) ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการ ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้ เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิด (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิด ไปจนกว่าสิ่งปฏิกลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น
			๒) ข้อ ๖ ควรรวมประเภทบรรจุภัณฑ์ อื่นๆ ที่มีการบรรจุใหม่หรือใช้ซ้ำ เนื่องจากเข้าข่ายว่า มิใช่ วัสดุไม่ใช่แล้ว เนื่องจากเป็นของที่นำออกเพื่อนำไปใช้	๒) ร่างประกาศฉบับใหม่ยกเว้นเฉพาะวัสดุที่ ไม่ใช่แล้วประเภทภาชนะบรรจุก๊าซทนความ ดันที่สามารถนำไปบรรจุใหม่หรือใช้ซ้ำได้

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ตามวัตถุประสงค์เดิม เช่น Bigbag ที่มีการนำไปใช้ซ้ำ โดยไม่ได้มีการผ่านกระบวนการจัดการอื่นใด ๓) ข้อ ๗ (๒) ควรพิจารณาตัดรหัสของเสียออกจากฉลาก เนื่องจากของเสียบางชนิดที่เกิดขึ้น ต้องรอผลการวิเคราะห์ และการพิจารณาจากกรมโรงงาน ถึงสามารถทราบเลขรหัสของเสียได้ ๔) ข้อ ๑๑ ควรพิจารณาให้ผู้รับดำเนินการ สามารถแต่งตั้งตัวแทนผู้ขนส่งฯ เพื่อมีภาระความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้ง ผู้ก่อเกิด และผู้รับดำเนินการ (เหมือน กอ.๑ เดิม) เนื่องจากผู้ขนส่งถูกว่าจ้างจากผู้รับดำเนินการ ดังนั้นการควบคุม/ดูแล ควรให้ผู้รับดำเนินการมีส่วนร่วมในภาระความรับผิดชอบร่วมกัน ๕) ข้อ ๒๐ ระยะเวลาการจัดการฯ ไม่สอดคล้องกับ ประกาศกรมโรงงานฯ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของผู้ประกอบกิจการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งไม่ได้ถูกอ้างถึงว่ายกเลิกใน (ร่าง)ประกาศฯ ฉบับนี้ ๖) ขาดการระบุการรายงานรายละเอียดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว สำหรับผู้ก่อเกิด รายปี (สก.๓)	๓) การระบุรหัสของเสียบนฉลากผู้ก่อเกิดนิคมต้องทราบรหัสของเสียของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามจะต้องใช้รหัสของเสียตามที่ได้รับอนุญาตการนำของเสียออกนอกบริเวณโรงงาน ๔) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อเกิดกับผู้ขนส่งและผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อเกิดไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อเกิดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระความรับผิดชอบระหว่างกันขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง ๕) ยกเลิกประกาศ กรอ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลฯ ของผู้ประกอบกิจการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๕๐ และใช้ประกาศฉบับใหม่ทดแทน ดังนั้น ระยะเวลาที่ใช้สำหรับจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จึงเป็นไปตามประกาศฉบับนี้ ๖) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะยกเลิกการรายงาน สก.๓ แต่จะให้รายงานการจัดการของเสียภายในโรงงานและที่ส่งไปจัดการภายนอกโรงงานภายในวันที่ ๑ มีนาคม ของปีถัดไป
๓๒.	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) ข้อ ๗ (๕) วรรคสอง การรายงานการกักเก็บตามแบบ กอ.๑/๑ รายการกักเก็บของเสียก่อนส่งออกไปดำเนินการจัดการในแต่ละปีมีมากกว่า ๑,๐๐๐ รายการ (ระยะเวลายกเก็บแต่ละรายงานไม่เกิน ๙๐ วัน) หากผู้ก่อเกิดไม่ได้จัดการของเสียภายในโรงงาน เหตุใดต้องให้ผู้ก่อเกิดส่งข้อมูลการกักเก็บ อีกทั้ง ถ้าต้องพิมพ์รายงานเข้าระบบการรายงานด้วยข้อมูลจำนวนมากพร้อมทั้งภาพถ่ายของเสีย จะเป็น	๑) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้เป็น การรายงานการกักเก็บปริมาณของเสียที่คั่งค้าง ณ ช่วงเวลาที่รายงาน

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ภาระของผู้ประกอบการมากเกินไป โดยยังไม่เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการกำกับดูแลอย่างไร (กรณีผู้ก่อกำเนิดไม่ได้จัดการของเสียเองภายในโรงงาน) เนื่องจาก วิธีกักเก็บ และพื้นที่กักเก็บกำหนดไว้แล้วในกฎหมาย หากต้องการเห็นสภาพพื้นที่กักเก็บ ควรให้ส่งรูปถ่ายสถานที่กักเก็บของเสียเพิ่มเติมในรายงาน สก.๓ เดิม ๒) ข้อ ๙ วรรคสอง เอกสารกำกับการณ์ขนส่ง “แบบ กอ.๓” เนื้อหาในแบบ ไม่แตกต่างจาก “เอกสารกำกับการขนส่ง -๐๒” ซึ่งกำหนดให้ใช้กำกับการขนส่งของเสียอันตรายตาม ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ต่อไป เพราะไม่ได้ยกเลิกด้วยร่างประกาศฯ ฉบับนี้ กฎหมายจึงซ้ำซ้อนกัน อีกทั้งมีความเห็นว่า เอกสารกำกับการขนส่ง -๐๒ มีรายละเอียดการกำกับและใช้งานคู่ลำดับต่างๆ ตามขอบเขตการกำกับการขนส่งได้ชัดเจน ต่างจากแบบ กอ.๓ ที่กำหนดแค่ให้ผู้ก่อกำเนิดออกเอกสารให้เท่านั้น นอกจากนี้ ปัจจุบัน เอกสารกำกับการขนส่ง -๐๒ ผลิตโดยผู้รับดำเนินการ ซึ่งดำเนินธุรกิจรับดำเนินการจัดการกากของเสียโดยเฉพาะ ทำให้สามารถจัดทำเอกสารกำกับฯ ซึ่งมี ๖ คู่ลำดับได้สะดวกต่อการใช้งานกับผู้ก่อกำเนิดซึ่งเป็นลูกค้าที่มีหลากหลายประเภท การกำหนดให้ผู้ก่อกำเนิดเป็นผู้ออกเอกสาร แบบ กอ.๓ สำหรับกำกับการขนส่ง จึงเป็นการผลักภาระให้ผู้ก่อกำเนิดแต่ละรายที่มีศักยภาพแตกต่างกันต้องลงทุนทำเอกสารดังกล่าว ทั้งที่ปัจจุบัน เอกสารกำกับการขนส่ง มีการจัดการดูแลอย่างเป็นระบบที่ดีอยู่แล้ว ๓) ข้อ ๑๑ การปฏิบัติตามกฎหมาย ฉบับปัจจุบันที่ประกาศ ในปี ๒๕๔๘ จนถึงปัจจุบันนั้น ผู้ขนส่งได้รับการ	๒) เอกสารแสดงการจัดการมีความแตกต่างในรายละเอียด เช่น ส่วนของผู้รับดำเนินการที่จะต้องแจ้งเมื่อมีการจัดการแล้วเสร็จ อีกทั้ง จะได้มีการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อยกเว้นกรณีที่ได้ดำเนินการตามประกาศฉบับใหม่นี้แล้วไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ ๓) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้ขนส่งและ

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			แต่งตั้งตามกฎหมายโดยผู้รับดำเนินการและผู้รับดำเนินการหลายรายขนส่งเอง หรือมีบริษัทขนส่งอยู่ในเครือบริษัท ดังนั้น การให้ผู้ก่อกำเนิดเป็นผู้แต่งตั้งผู้ขนส่ง ตามแบบ กอ.๔ จึงขัดแย้งกับกับวิธีการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน และเป็นภาระของทั้งผู้ก่อกำเนิด และผู้รับดำเนินการที่ต้องทำงานซ้ำซ้อนโดยไม่จำเป็น เนื่องจากข้อมูลที่ใช้กรอกในแบบ กอ.๔ เป็นข้อมูลที่ผู้รับดำเนินการเป็นเจ้าของ อีกทั้ง ผู้ก่อกำเนิดไม่สามารถให้ผู้ขนส่งของผู้รับดำเนินการเจ้าหน้าที่ไปส่งวัสดุที่ไม่ใช่แล้วให้กับผู้รับดำเนินการอีกเจ้าหน้าที่ได้ ทำให้ต้องแต่งตั้งผู้ขนส่งจำนวนมาก การปฏิบัติตามกฎหมายฉบับปัจจุบันจึงเหมาะสมกว่า	หรือผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระความรับผิดชอบร่วมกันขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง
๓๓.	เอกชน	ไม่พอใจ	เป็นการเพิ่มความรับผิดชอบให้แก่ WG ซึ่ง ณ ปัจจุบันก็ภาระงานหนักอยู่แล้ว	ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิดชอบ (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิดไปจนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น
๓๔.	เอกชน	ไม่พอใจ	ระบบเดิมค่อนข้างที่จะโอเคอยู่ แล้วสามารถควบคุมทางผู้ออกกำเนิดผู้ให้บริการและผู้กำกับได้ดี การที่ร่างกฎหมายขึ้นมาใหม่มั่นจะเป็นการเพิ่มภาระหน้าที่ให้กับผู้ก่อกำเนิดมากขึ้น	ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิดชอบ (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิดไปจนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น
๓๕.	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) ภาระความรับผิด โดยหมวดที่ ๑ ในข้อที่ ๑๓ ที่ระบุให้ ผู้ก่อกำเนิด มีความรับผิดชอบ ในกรณีที่สูญหาย เกิดอุบัติเหตุ หรือลักลอบทิ้ง ซึ่งจะเกิดจากตัวแทนขนส่ง ดังนั้นอยากให้พิจารณาในส่วนความรับผิดชอบใหม่ ให้ระบุถึงตัวแทนขนส่งด้วย ๒) ในแบบ กอ.๔ ข้อ ๔ ที่ระบุให้ ตัวการ (ผู้ก่อกำเนิด) เป็นผู้รับภาระความผิดฝ่ายเดียว ก็ไม่ถูกต้อง เนื่องจากบางที่จะเกิดจากตัวแทนเอง	๑) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้ขนส่งและผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญา ระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระความรับผิดชอบร่วมกันขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง ๒) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ทั้งนี้ การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้ขนส่งและผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิด

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			จึงอยากให้ระบุความรับผิดชอบของตัวแทนด้วย จากทั้ง ๒ ข้อ จะเห็นได้ว่าไม่มีการระบุความรับผิดชอบจากตัวแทนเลย จึงอยากให้พิจารณาอีกครั้ง	ไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรม สัญญาระหว่างผู้ก่อการเนติดกับตัวแทนนั้นๆ ภาระความรับผิดชอบระหว่างกันขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียกร้องกันเอง
๓๖.	เอกชน	พอใจ	๑) ข้อ ๕ "ไม่มีนิยาม "ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่ไม่ใช่แล้ว " เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตีความ ควรเพิ่มนิยามหมายความว่าอะไร เช่น ของเสียที่ไม่ได้เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน หรือ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ได้เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน หรือไม่" ไม่มี การบำบัด ใน ความหมาย ของการจัดการสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ๒) ข้อ ๖ มุลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้นจาก โรงงาน เข้าข่าย ตามข้อ (๕) หรือ ไม่ อยากให้เขียนให้ชัดเจน ๓) ข้อ ๑๕ ไม่มีการระบุ ให้เก็บข้อมูล ผลวิเคราะห์ไว้อย่างน้อย ๓ ปี เพื่อการ ตรวจสอบ ๔) ข้อ ๑๗ ข้อนี้ยังไม่ชัดเจน ตาม วิธีการวิเคราะห์อย่างไร เช่น แค finger print test และ ทุกครั้งที่มีการรับวัสดุ ที่ไม่ใช่แล้วเข้ามาจัดการ หมายถึง ทุก โหลดที่รับกำจัดหรือไม่ หรือ แคครั้ง แรกที่รับวัสดุที่ไม่ใช่แล้วเข้ามาจัดการ หากเขียนว่าทุกครั้งที่มีการรับวัสดุที่ไม่ใช่แล้วเข้ามาจัดการ จะหมายความว่า ๑ ปี ส่ง ๒๐ ครั้ง ก็ต้องวิเคราะห์ ๒๐ ครั้งหรือไม่ อยากให้มีการเขียนให้ ชัดเจน เพื่อลดภาระให้กับผู้ประกอบการ ในค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น เสนอแนะ ให้มีการตรวจวิเคราะห์อย่างน้อย ๑ ครั้ง ๕) ข้อ ๒๐ วิธีการหมักทำปุ๋ยหรือสาร ปรับปรุงดินต้องจัดการให้แล้วเสร็จ ระยะเวลามากเกินไป ปกติไม่เกิน ๖๐-๙๐ วัน โดยระยะเวลาในการทำปุ๋ยหมัก ๖) ข้อ ๒๒ ขาดข้อมูล stock คงเหลือ และ ข้อมูลของเสีย	๑) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่ กำหนดคำว่า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช่แล้ว ๒) มุลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้นจากห้องพยาบาล หรือสถานพยาบาล ในโรงงาน ไม่เข้าข่าย ตามประกาศฉบับนี้ ๓) ผลวิเคราะห์ตามข้อ ๑๕ เป็นเอกสาร ประกอบการยื่นขออนุญาตการนำสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน ๔) การทำ fingerprinting test เป็นการ ตรวจสอบลักษณะสำคัญในแต่ละครั้งที่รับ ของเสียเข้ามาดำเนินการ ซึ่งแตกต่างจากการ วิเคราะห์แบบ Full analysis โดยจะใช้ สำหรับประกอบการพิจารณาการนำของเสีย ออกนอกบริเวณโรงงาน ๕) ระยะเวลาที่กำหนดวิธีการหมักทำปุ๋ยหรือ สารปรับปรุงดินในร่างประกาศฉบับนี้ เหมาะสมแล้ว ๖) ในร่างประกาศได้กำหนดให้ผู้รับ ดำเนินการที่เป็นโรงงานต้องจัดทำรายงาน การจัดการวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์รายเดือน

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			๗) ข้อ ๑๑ ในแบบฟอร์ม การแต่งตั้งตัวแทนเป็นผู้ขนส่ง ไม่ควรระบุรถที่ใช้ขนส่งเนื่องจากมีจำนวนรถขนส่งมากและไม่แน่นอน ยกเว้นว่า กรอ มีระบบการขออนุญาตแบบออนไลน์เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินงาน ผู้ขนส่ง รายที่ ๑ ปกติ จะมีผู้ขนส่งช่วง รายที่ ๒ และ มีสัญญาะหว่างกัน และ ประกันภัยต่อสิ่งแวดลอม กรณีนี้ ในการแต่งตั้งขนส่ง จะเป็นชื่อ ของ ผู้ขนส่งรายที่ ๑ ได้หรือไม่	โดยจัดส่งภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป การจัดส่งรายงานให้จัดส่งโดยแบบและวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านระบบการรายงานข้อมูลกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการทวนสมมูลมวลหรือการไหลของวัตถุดิบ และ ของเสียในระบบ การจัดการกากอุตสาหกรรม ๗) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน
๓๗.	เอกชน	ไม่พอใจ	ประกาศที่ออกมามีการเปลี่ยนแปลงชื่อเอกสารที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและมีชื่อที่ทับซ้อนกัน เช่น กอ.๑ ปัจจุบันคือ หนังสือยินยอมรับประกันความผิดที่ลงนามระหว่าง WG WT และ WD แต่ประกาศใหม่คือ สก.๑ และในส่วนที่ยกเลิกการรายงานในระบบอิเล็กทรอนิกส์ ของปี ๔๗ นั้น แล้วจะประกาศใช้การรายงานแบบใหม่เป็นระบบ E-Fully หรือไม่ หากใช่ ขอให้ทางกรมโรงงานช่วยปรับปรุงระบบแก้ไขปัญหา Server error ของส่วนกลางด้วยค่ะ เนื่องจากพบปัญหาบ่อยมาก สุดท้ายนี้ยังคงเป็นกังวลเกี่ยวกับชื่อเอกสารที่เปลี่ยนแปลงใหม่ค่ะ ทำไมไม่ใช้ชื่อเดิม ขอบคุณค่ะ	ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรอ. จะได้มีการจัดประชุม สัมมนา เพื่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ ทั้งนี้ จะได้นำข้อเสนอแนะการใช้งานระบบ E-fully manifest ไปปรับปรุงต่อไป
๓๘.	เอกชน	ไม่พอใจ	เนื่องจากกฎหมายเดิมครอบคลุมอยู่แล้ว ปรับเปลี่ยนเป็นการเพิ่มภาระให้ผู้ประกอบการมากยิ่งขึ้น ในภาวะเศรษฐกิจแบบนี้ และควรยกเลิกระบบ E fully ค่ะ	ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิดชอบ (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิดไปจนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
๓๙.	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) ข้อ ๑๒ รถขนส่งที่สามารถติดตามการขนส่งได้ นั้น ต้องขนาดไหน เป็นการเพิ่มภาระให้ผู้ขนส่งและโรงงานขนาดไหน ๒) ข้อ ๑๓ ผู้ก่อกำเนิดต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย คือยังง ขนาดไหน เพราะต้องรับผิดชอบตั้งแต่ ผู้ขนส่ง ผู้รับกำจัด และประเด็นที่ควรมี คือ มาตรการส่งเสริมให้ดำเนินการตามกฎหมาย เพราะเนื้อหากฎหมายใหม่กับกฎหมายเก่าก็คล้ายๆเดิม	๑) กรณีมีการขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วต้องขนส่งด้วยรถขนส่งที่สามารถติดตามการขนส่งได้ จะมีการกำหนดรายละเอียดที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในกฎหมายลำดับรองต่อไป ๒) ผู้ก่อกำเนิดต้องรับผิดชอบต่อการนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไปยังผู้รับดำเนินการ และต้องรับผิดชอบจนกว่าผู้รับดำเนินการได้จัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนั้นแล้วเสร็จตามที่ได้รับอนุญาต
๔๐.	เอกชน	พอใจ	๑) ข้อ๑๕ กรณีที่ต้องวิเคราะห์ลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเพื่อประกอบการพิจารณา ขออนุญาตตามข้อ ๘ ต้องดำเนินการโดยห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมโรงงานอุตสาหกรรม หรือห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของหน่วยงานในกำกับของรัฐ หรือห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรอง ด้วยมาตรฐานสากลที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นชอบ ให้พิจารณาเพิ่มเติม กรณีที่เป็นแล็ปที่ขึ้นทะเบียนตามเงื่อนไขกรมโรงงานแต่ห้องแล็ปนั้นเป็นแล็ปของทางผู้รับกำจัดเองซึ่งผู้รับกำจัดมีอำนาจในการสั่งการเพื่อให้ได้ผลตามที่ผู้รับกำจัดนั้นสามารถรับกำจัดได้ ทำให้ผลแล็ปไม่ตรงตามความเป็นจริง ซึ่งห้องแล็ปภายใต้ผู้รับกำจัดเดียวกัน ไม่มีความเป็นอิสระและไม่มีความเป็นกลางในการรายงานผลการทดสอบ บางครั้งมีผลที่แตกต่างกับแล็ปทดสอบที่เป็นอิสระ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นทุกทีเมื่อนำเอกสารดังกล่าวมาประกอบการขออนุญาต ซึ่งมีให้เห็นค่อนข้างมาก ผู้กำจัดมีแล็ปเองเป็นสิ่งที่ดีในการควบคุมคุณภาพภายในการบำบัดของตัวเองไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๒) ข้อ ๑๑ กรณีผู้ก่อกำเนิดหากได้ขนส่งเองต้องแต่งตั้งตัวแทนขนส่ง ความจริงที่เกิดขึ้นหลายๆรายที่	๑) ในกระบวนการขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรมจะดำเนินการตรวจสอบและมีกระบวนการขึ้นทะเบียนตามระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วยการขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เอกชนที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมโรงงานอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ ๒) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือมีผู้จัดหากากของเสีย(ตัวกลาง) ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งและไม่อยู่ในระบบการแจ้งกรมโรงงาน เป็นเหตุให้บุคคลเหล่านี้กระทำการได้ตามต้องการที่ผลกับสิ่งแวดล้อมเช่น ตัวกลางหากากของเสียทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้รับกำจัด ซึ่งทำให้เกิดการกระทำที่เบี่ยงเบนระหว่างการขนส่งตามเส้นทางที่กรมกำหนด เช่นเปลี่ยนถ่าย เพิ่มเติมของเสียเพื่อราคาค่ากำจัดที่ตัวกลางเป็นคนจ่ายหรือ การกระทำอื่น ๆอีกหลายประเด็นที่ไม่ถูกต้องและเพื่อผลประโยชน์ของตัวกลาง ทำให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมีการแอบอ้างที่หาตัวผู้กระทำผิดยาก เป็นช่องโหว่ที่ทำให้เกิดปัญหาตามมา ฝากรบกวนช่วยพิจารณาเพิ่มเติมด้วยค่ะ	
๔๑.	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) ข้อ๗(๒) การติดฉลากที่บรรจุภัณฑ์ : ลักษณะบรรจุภัณฑ์มีความหลากหลาย ทำให้การติดฉลากข้างยาก ควรให้จัดทำข้อมูลบันทึกเพื่อตรวจสอบและง่ายต่อการจัดการ ๒) ข้อ๑๑ การแต่งตั้งตัวแทนขนส่งควรสามารถทำได้ทั้ง WG หรือ WD	๑) วัตถุประสงค์ของการให้ติดฉลากที่บรรจุภัณฑ์เพื่อต้องการให้ติดตามตรวจสอบในการขนส่งและจะทำให้ทราบว่าเป็นของเสียดังกล่าวเป็นอะไร ๒) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน
๔๒.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	ควร ติความหมาย น้ำกากส่าหลังจากผ่านกระบวนการหมักก๊าซชีวภาพเพื่อใช้ก๊าซเป็นเชื้อเพลิงผลิตกระแสไฟฟ้า (โรงงานลำดับที่ ๘๙) ให้มีความหมายเป็นกากอุตสาหกรรม ไม่ใช่เป็นน้ำเสียจากกระบวนการผลิต เนื่องจากปัจจุบันโรงงานผลิตไฟฟ้าจากกากชีวภาพ ที่ใช้วัตถุดิบ คือ น้ำกากส่า(ที่เหลือจากการผลิตสุรา เอทิลแอลกอฮอล์) แล้วนำมาหมักเป็นก๊าซ โดยที่น้ำท้ายบ่อหมัก(น้ำกากส่า)ไม่สามารถนำออกนอกโรงงานเพื่อใช้เป็นประโยชน์อย่างอื่นได้ ซึ่งมีการเก็บไว้ภายในบริเวณพื้นที่โรงงานทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ มีการร้องเรียนจากบุคคลที่อาศัยใกล้เคียง หากสามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น	ได้เพิ่มเติมรหัสของประเภทและชนิดของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วตามร่างประกาศฉบับนี้

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ได้ จะเป็นการแก้ไขปัญหาคือร้องเรียน ไปด้วย	
๔๓.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	๑) การกำหนดนิยาม สิ่งปฏิภูลหรือ วัสดุที่ไม่ใช่แล้ว เป็นวัตถุดิบ หมายความว่ารวมถึง หลักการแลกเปลี่ยน ของเสียระหว่างกัน ด้วยหลักการ Industrial Symbiosis หรือไม่ ๒) โรงงานจำพวกที่ ๑ และ ๒ เข้าข่าย ต้องปฏิบัติตามประกาศนี้ด้วยหรือไม่ ถ้าใช่ ใครจะเป็นหน่วยงานหลักในการ กำกับดูแล ๓) การรายงานวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ เป็นรายเดือน ตามแบบ กอ.๕ ควร ควบคุม ๑. ของเสียอันตราย ๒. ของ เสียไม่อันตรายโดยเจาะจงชนิดและ ประเภทที่ต้องการควบคุม เช่น แก๊ส ตะกอน แต่ของเสียไม่อันตราย เช่น เศษเหล็ก เศษไม้ เศษกล่องกระดาษ อาจไม่ต้องควบคุมด้วยความเสี่ยงของ การก่อให้เกิดความเป็นอันตราย ๔) กรณีการขนส่งของเสียไม่อันตราย จำพวก เศษเหล็ก เศษไม้ เศษกล่อง กระดาษ หากผู้ก่อกำเนิดมิได้เป็นผู้ ขนส่ง ต้องแต่งตั้งผู้ขนส่งด้วยรถขนส่งที่ สามารถติดตามการขนส่งได้ ใช่หรือไม่ มีการรับฟังความเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย เช่น ชาเล้ง ร้านรับซื้อของเก่า ด้วย หรือไม่ ๕) กรณีการขนส่งของเสียไม่อันตราย หากผู้ก่อกำเนิดแจ้งปริมาณ ก็เชื่อกตาม ปริมาณนั้นได้เลยหรือไม่ จะมีการ ตรวจสอบอย่างไร และข้อมูลที่ยรายงาน มามีประโยชน์ต่อการควบคุมอย่างไร ๖) สิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ยกเว้น กรณีที่เกิดจากคนงาน แสดงว่าไม่ได้ ยกเว้นกรณีที่เกิดจากสัตว์ที่เลี้ยงและ ไม่ได้เลี้ยงไว้ด้วยใช่หรือไม่	๑) วัตถุดิบ ตามประกาศฉบับนี้ ส่วนหนึ่ง หมายความว่ารวมถึง หลักการแลกเปลี่ยนของ เสียระหว่างกัน ด้วยหลักการ Industrial Symbiosis ๒) โรงงานจำพวกที่ ๑ และ ๒ เข้าข่ายต้อง ปฏิบัติตามประกาศนี้ ซึ่งตามประกาศผู้ อนุญาตนำสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออก นอกบริเวณโรงงานเป็นอธิบดีกรมโรงงาน หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ๓) ให้แจ้งรายละเอียดแสดงการจัดการสิ่ง ปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วทุกชนิด ๔) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่ กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ๕) การตรวจสอบจะตรวจสอบย้อนกลับโดย การแจ้งข้อมูลปริมาณจากผู้รับดำเนินการ ๖) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้ได้ ปรับปรุงนิยามดังกล่าวแล้ว

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			๗) ผู้ก่อกำเนิดต้องควบคุมผู้รับดำเนินการที่รับมอบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไปดำเนินการให้ปฏิบัติตามหมวด ๒ อย่างเคร่งครัด ๗.๑ หากเป็นภาระหน้าที่ของผู้ก่อกำเนิด เจ้าหน้าที่จะมีกระบวนการใดที่ต้องรับผิดชอบ ๗.๒ กำหนดแนวทางในการตรวจสอบผู้ขนส่งและผู้รับดำเนินการกรณีไม่เป็นโรงงาน ด้วยอำนาจใด ๘) การควบคุมของเสีย นอกจากการแบ่งเป็นของเสียที่อันตรายและไม่อันตรายแล้ว ควรจำแนกประเภทที่มีมูลค่าหรือสามารถขายได้ด้วยหรือไม่ เพราะกรณีเป็นของเสียที่อันตรายและไม่อันตรายแต่ขายได้ อาจนำไปสู่การส่งเสริมการลบลพิษและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของโรงงาน ซึ่งส่งผลดีต่อทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม แต่กรณีของเสียที่อันตรายและไม่อันตรายที่ขายไม่ได้ อาจจะต้องกำกับดูแลอย่างเข้มงวดยิ่งขึ้น	๗) เจ้าหน้าที่มีหน้าที่กำกับดูแลทั้งผู้ก่อกำเนิดและผู้รับดำเนินการให้ปฏิบัติตามที่ได้รับอนุญาต และตรวจสอบผู้ขนส่งตลอดจนผู้รับดำเนินการที่ไม่เป็นโรงงานผ่านผู้ก่อกำเนิด ๘) การแบ่งประเภทของเสียจำแนกตามกิจกรรมที่ทำให้เกิดของเสีย และกำหนดการจัดการตามรหัสวิธีการจัดการที่เหมาะสมกับลักษณะและสมบัติของเสีย นั้น ๆ
๔๔.	เอกชน	ไม่พอใจ	เนื่องจากทางผู้ก่อกำเนิดกากฯ มีหน้าที่รับผิดชอบ และภาระในการกำจัดอยู่แล้ว ซึ่งในส่วนของการบริหารจัดการผู้ก่อกำเนิดมีการดำเนินการตามระเบียบและกฎหมายของ กรมโรงงานฯ แล้วทุกอย่าง ซึ่งปฏิบัติตามกระบวนการนำและกำจัดของเสียอย่างถูกต้องแล้ว	ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิด (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิดไปจนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น
๔๕.	เอกชน	ไม่พอใจ	การแต่งตั้งตัวแทนควรเป็นเหมือนกฎหมายฉบับเดิมที่ผู้ก่อกำเนิด หรือผู้บำบัดและกำจัดของเสียอันตรายก็สามารถกระทำได้ การเปลี่ยนแบบฟอร์มใหม่ทั้งหมด จะทำให้ผู้ประกอบการสับสน ไม่มีการพูดถึงการรายงาน สก.๓ จะต้องทำแบบใด	ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน
๔๖.	เอกชน	ไม่พอใจ	เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ และต้องมาแก้กฎหมายไปเรื่อย ๆ ไม่จบ และมีบางข้อ ที่เป็นการผลักภาระให้ผู้รับดำเนินการ แทนที่จะใช้การบังคับใช้กฎหมายทั้งกระบวนการ	ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิด (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิดไปจนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
๔๗.	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) ในข้อ ๑๗ ของประกาศ เป็นการผูกขาดตลาด และส่งผลกระทบต่อธุรกิจรับกำจัดที่ไม่มีห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เป็นของตนเอง ไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้ ๒) สถานที่จัดเก็บของเสียที่จะต้องอัปเดตแผนผังการจัดเก็บให้เป็นปัจจุบัน (ความถี่เท่าไร?)	๑) การทำ Fingerprinting Test เป็นการตรวจสอบลักษณะสำคัญในแต่ละครั้งที่รับของเสียเข้ามาดำเนินการ ให้เหมาะสมกับประเภทของเสีย บางกรณีอาจไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์แบบ Full Analysis ๒) กรณีที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแผนผังการจัดเก็บไม่จำเป็นต้องอัปเดต
๔๘.	สถาบันการศึกษา	พอใจ	๑) แบบรายงานการกักเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วในบริเวณโรงงาน (กอ.๑/๑) คือ แบบรายงานประจำปีในการจัดเก็บของเสียในรอบปีที่ผ่านมา โดยส่งก่อน ๑ มีนาคม ของปีถัดไปใช่หรือไม่ ๒) ร่าง กฎหมายฯ หมวดที่ ๑ ผู้ก่อกำเนิดข้อ ๗(๔) อธิบายไม่ชัดเจนว่าการจัดการของเสียภายในบริเวณโรงงาน หรือแบบรายงานการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วในบริเวณโรงงาน (กอ.๑/๒) ควรต้องขออนุญาตและได้รับอนุญาตก่อนจัดการหรือไม่ ๓) ต้องแจ้งการขนส่งทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งของเสียอันตรายและของเสียไม่อันตราย ตามเอกสารกำกับ การขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว (กอ.๓) ใช่หรือไม่ (เนื่องจากกฎหมายเดิมต้องแจ้งการขนส่งเฉพาะของเสียอันตรายเท่านั้น) ๔) หนังสือแต่งตั้งตัวแทนเพื่อเป็นผู้ขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว (กอ.๔) ควรขออนุญาตพร้อม แบบคำขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน (กอ.๒) ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้เลยหรือไม่ ๕) ในหมวด ๒ ผู้รับดำเนินการ ข้อ ๒๐ ความในวรรคแรก ควรเรียงลำดับความดังนี้ “วัตถุที่เป็นของเสียอันตรายต้องจัดการภายในสามสิบวัน สำหรับวัตถุที่เป็นของเสียอันตรายต้องจัดการภายในหกสิบวัน เว้นแต่การ	๑) ใช่ แต่ทั้งนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงกำหนดการรายงานตามระยะเวลาที่เหมาะสม ๒) การจัดการของเสียภายในบริเวณโรงงาน เป็นการรายงานข้อมูลมิใช่เป็นการขออนุญาต แต่ทั้งนี้จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด ๓) ต้องแจ้งการขนส่งทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งของเสียอันตรายและของเสียไม่อันตรายตามเอกสารแสดงการจัดการ ๔) ประกาศฉบับใหม่ที่จะมีผลบังคับใช้จะไม่กำหนดการแต่งตั้งตัวแทน ๕) การเรียงลำดับดังกล่าวตามลักษณะของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตราย และของเสียอันตรายตามลำดับ

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			จัดการวัตถุดิบที่เป็นกากตะกอนชีวภาพที่ไม่เป็นของเสียอันตรายโดยวิธีการหมักทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดินต้องจัดการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ตั้งแต่วันที่รับมอบวัตถุดิบจนถึงวันที่จัดการแล้วเสร็จ” ๖) รหัสของเสีย ๑๒ ๐๑ ๐๑ เศษเหล็ก เหล็กกล้า และเหล็กกล้ารีสนิมจากการตะไบ การเจียร หรือการกลึง (ferrous metal filings and turnings) ควรต้องปรับคำภาษาอังกฤษด้วยหรือไม่ ๗) รหัสของเสีย ๑๙ ๐๓ ๐๔ HA และ ๑๙ ๐๓ ๐๖ HA ควรแก้ความเป็นอันตรายจาก HA เป็น HM หรือไม่ เนื่องจากมีรหัสของเสียที่ไม่เป็นอันตรายคือรหัส ๑๙ ๐๓ ๐๕ และ ๑๙ ๐๓ ๐๗ ๘) ควรเพิ่มรหัสของเสีย แผงเซลล์แสงอาทิตย์ และหลอดฟลูออเรสเซนต์หรือไม่ ๙) ความในภาคผนวก ๒ ข้อ ๑.๒ และ ๓.๗ ความดัน ๑ บรรยากาศ อุณหภูมิ ควรเป็น ๒๐ หรือ ๒๕ องศาเซลเซียส ๑๐) ภาคผนวก ๒ ข้อ ๔ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทสารพิษ (Toxic substances) ในข้อ ๔.๑ จะตัดสินความเป็นอันตรายของของเสียจาก SDS ของสารตั้งต้นที่ก่อให้เกิดของเสีย หรือต้องจัดทำ SDS ของของเสียโดยเฉพาะ (ควรต้องบอกวัตถุประสงค์ในการเพิ่มข้อมูลข้อ ๔.๑) ๑๑) รหัสกำจัด ๐๓๑ และ ๐๓๙ ต่างกันอย่างไร [๐๓๑ เป็นวัตถุดิบทดแทน (use as raw material substitution) ตามวัตถุประสงค์เดิม ให้ระบุกระบวนการหรือผลิตภัณฑ์ และ ๐๓๙ นำกลับมาใช้ซ้ำด้วยวิธีอื่น ๆ	๖) ใช้ตามรูปแบบเดิมซึ่งเป็นรูปแบบของ EU ๗) ใช้ตามรูปแบบเดิมซึ่งเป็นรูปแบบของ EU ๘) แผงเซลล์แสงอาทิตย์ และหลอดฟลูออเรสเซนต์ ได้กำหนดให้ใช้รหัส ๑๖ ๐๒ ๑๕ ๙) ใช้ ความดัน ๑ บรรยากาศ อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส ๑๐) SDS ของสารตั้งต้น ๑๑) รหัสวิธีการจัดการ ๐๓๑ ใช้ตามวัตถุประสงค์เดิม ส่วนรหัสวิธีการจัดการ ๐๓๙ เป็นการใช้อย่างอื่นด้วยวัตถุประสงค์อื่น ๆ

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			(other reuse methods) ตาม วัตถุประสงค์เดิมของวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว นั้น ๆ ให้ระบุ] ๑๒) ควรเพิ่มรหัสกำจัด ๐XX เพื่อการ ศึกษาวิจัย และ ๐XX นำไปบริจาค	๑๒) ได้เพิ่มรหัสวิธีการจัดการ ๐๘๕ สำหรับ การศึกษาวิจัยในร่างประกาศแล้ว สำหรับ การนำไปบริจาค ใช้รหัสวิธีการจัดการ ๐๔๙
๔๙.	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) ไม่เห็นด้วยกับข้อ ๑๑ และ ๑๓ ที่ กำหนดให้ผู้ก่อกำเนิดรับผิดชอบ - ความรับผิดชอบต่อในการฟื้นฟูแบ่งกัน ระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ตามสัดส่วนความ รับผิดชอบ ได้แก่ ผู้ก่อกำเนิด ผู้ขนส่ง และผู้รับดำเนินการ ทั้งนี้ควรส่งเรื่อง เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมโดยอาศัย อำนาจศาลวินิจฉัยและพิพากษา ใน กรณีที่เกิดอุบัติเหตุ การสูญหายหรือ การทิ้งของเสียอันตรายอย่างผิด กฎหมาย ความรับผิดชอบต่อในการฟื้นฟู จะขึ้นอยู่กับสถานการณ์เฉพาะของ เหตุการณ์และกฎหมายและข้อบังคับใน เขตอำนาจศาลที่เหตุการณ์เกิดขึ้น หาก เหตุการณ์เกิดจากความประมาท เลินเล่อหรือความผิดพลาดของฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง เช่น ผู้กำเนิด ผู้ขนย้าย หรือ ผู้รับดำเนินการ ฝ่ายนั้นควรต้อง รับผิดชอบต่อในการฟื้นฟู	๑) ร่างประกาศฉบับใหม่ได้นำหลักการ ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้ เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิด (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิด ไปจนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้น
๕๐.	เอกชน	พอใจ	เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ตามหมวดที่ ๑ ผู้ก่อกำเนิด ข้อ ๖ ข้อย่อย ยกเว้นไม่ ต้องปฏิบัติ (๖) วัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภท ภาชนะบรรจุก๊าซทนความดันเพื่อบรรจุ ใหม่หรือใช้ซ้ำ เนื่องจากก่อนหน้านี้กรม โรงงานให้ทำสก.๒ ซึ่งจะเป็นไปได้ยาก มาก ถึงก๊าซจำนวนเข้าออกต่อปี ๘ แสนท่อ และจะไม่ใช้ของเสีย เป็นการ นำกลับมาอัดบรรจุใหม่หมุนเวียน และ มี มอก.เฉพาะเป็นตัวควบคุม คำถาม เพิ่มเติม บรรจุภัณฑ์อื่นเช่น ขวดแก้ว เปล่าใส่สารเคมีเมื่อลูกค้าใช้หมดแล้ว บริษัทต้องส่งกลับต่างประเทศแบบนี้ ยกเว้นไหมคะ เพราะบริษัทนำเข้ามาแต่ ไม่ได้เป็นผู้รับกำจัด ขวดแก้วไม่มี แรงดันสูง เป็นของเหลวใส (POC๓) เป็นขวดแก้วรูปร่างเฉพาะค่ะ จึง จำเป็นต้องส่งกลับผู้ผลิต	สำหรับประกาศฉบับนี้ยกเว้นเฉพาะภาชนะ บรรจุก๊าซทนความดันเพื่อบรรจุใหม่หรือใช้ซ้ำ เท่านั้น

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
๕๑.	ประชาชน	พอใจ	๑) การวิเคราะห์หาค่าปริมาณความเข้มข้นทั้งหมดของสารอันตราย (Total Concentration) วิเคราะห์ใช้อ้างอิงตาม US EPA SW-๘๔๖ อยู่แล้ว น่าจะเปิดกว้างให้ใช้วิธีวิเคราะห์ในนั้นโดยไม่ต้องกำหนดวิธีอย่างจำเพาะเจาะจงกล่าวให้ง่ายๆคือ ขอให้เป็นวิธีที่อยู่ใน US EPA-๘๔๖ กันน่าจะใช้ได้ เพื่อยืดหยุ่นการวิเคราะห์พารามิเตอร์ต่าง ๆ แต่ยังคงอยู่บนมาตรฐาน EPA ๒) การสะกดยคำ ยังพบการสะกดยคำจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทยผิด เช่น ชื่อธาตุ Ni ควรแก้เป็น นิกเกิล Se ควรแก้เป็น ซีลีเนียม นอกจากนี้ยังมี Cr ๖+ Cr๓+ ที่เขียนทับศัพท์ แต่สะกดยต่างจากกฎหมายควบคุมการระบายน้ำทั้งของ กรอ. เอง ดังนั้นควรตรวจสอบการสะกดยคำ และน่าจะใช้ให้ถูกต้องตามราชบัณฑิตหรือให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ของ กรอ.	๑) เป็นตามวิธีที่ US EPA SW-๘๔๖ กำหนด ๒) ได้เปลี่ยนการใช้ตัวสะกดยเป็นตามราชบัณฑิตแล้ว
๕๒.	ประชาชน	พอใจ	หมวด ๒ ผู้รับดำเนินการ ๑) ข้อ ๑๖ ห้ามรับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๘ เข้ามาจัดการ เว้นแต่สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายและได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตตามข้อ ๘ ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ - เห็นด้วยในหลักการของข้อ ๑๖ แต่เมื่ออ่านอย่างละเอียดแล้ว สามารถแปลความได้ว่า “ผู้รับกำจัดจะสามารถรับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วเพื่อนำมาจัดการได้เฉพาะที่ได้รับอนุญาตตาม กอ.๒ เท่านั้น ยกเว้นสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายและได้รับการยกเว้นให้ไม่ต้องขออนุญาตตาม กอ.๒” จึงทำให้สามารถรับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วนี้ได้แม้ว่าจะใน รง.๔ จะไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานก็ตาม	๑) ได้แก้ไขประเด็นนี้แล้ว
			๒) ข้อ ๑๗ ต้องเก็บตัวอย่างตามวิธีการสุ่มเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบลักษณะสำคัญที่ใช้ยืนยันหรือระบุวัสดุที่ไม่ใช่	๒) ข้อ ๑๗ มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดการทวนสอบเมื่อมีการส่งมอบและรับของเสียระหว่างโรงงานผู้ก่อกำเนิดและโรงงานผู้รับ

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			แล้ว ให้แนชัต ทุกครั้งที่มีการรับวัสดุที่ไม่ใช่แล้วเข้ามาจัดการ และต้องจัดส่งผลวิเคราะห์ดังกล่าวให้กับผู้ก่อกำเนิดด้วย ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ - เห็นด้วยในหลักการของการสุ่มตัวอย่างเพื่อพิสูจน์ลักษณะสำคัญของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว แต่ยังไม่ชัดเจนในหลักการของการสุ่มตัวอย่างที่จะให้ผู้รับกำจัดไปดำเนินการอย่างไร (“ต้องเก็บตัวอย่างตามวิธีการสุ่มเก็บตัวอย่าง”) นอกจากนี้ หากผลวิเคราะห์สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ไม่สอดคล้องกับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ที่ได้รับอนุญาต ผู้รับกำจัดต้องทำอะไรต่อไป (ไม่ได้กำหนดไว้ในประกาศ) ๓) ข้อ ๑๘ ต้องใช้เอกสารกำกับการขนส่ง (กอ.๓) และแจ้งรายละเอียดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นลำดับ ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ - เห็นด้วยในหลักการ แต่ยังมีคำถามไม่ชัดเจนว่าถ้าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วนั้นเป็นของเสียเคมีวัตถุ การจัดทำเอกสารกำกับการขนส่งจะใช้แบบ กอ ๐๓ หรือใช้แบบตามประกาศอก. เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่หรือไม่	ดำเนินการ โดยใช้หลักการตรวจสอบที่เรียกว่า Fingerprinting ซึ่งได้ปรับแก้ไขให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นแล้ว ๓) การจัดทำเอกสารแสดงการจัดการ ตามประกาศนี้ จะใช้แทนแบบฟอร์มตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ อย่างไรก็ตาม จะได้มีการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อยกเว้นกรณีที่ได้ดำเนินการตามประกาศฉบับใหม่นี้แล้วไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗
			๔) ข้อ ๑๙ วัตถุที่รับเข้ามาจัดการต้องดำเนินการดังนี้ ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ - ไม่เห็นด้วยกับหลักการการจัดเก็บนอกอาคาร เพราะจากเหตุการณ์ที่ผ่านมา การจัดเก็บนอกอาคารสร้างผลกระทบให้กับชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ๕) ข้อ ๒๐ วัตถุที่ไม่เป็นของเสียอันตรายต้องจัดการภายในหกสัปดาห์ เว้นแต่การจัดการวัตถุที่เป็นกากตะกอนชีวภาพที่ไม่เป็นของเสียอันตรายโดยวิธีการหมักทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดินต้องจัดการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสัปดาห์ สำหรับ	๔) ได้ปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นแล้ว ๕) ได้ปรับปรุงแก้ไขให้มีชัดเจนมากยิ่งขึ้นแล้ว

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			วัตถุอันตรายต้องจัดการภายในสามสัปดาห์ นับตั้งแต่วันที่รับมอบวัตถุอันตรายจนถึงวันที่จัดการแล้วเสร็จ ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ – เห็นด้วยในหลักการ แต่ควรปรับวิธีการเขียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนและตรงกันทั้งผู้บังคับใช้กฎหมายและผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย “วัตถุอันตรายที่ไม่เป็นของเสียอันตรายต้องจัดการภายในหกสัปดาห์นับตั้งแต่วันที่รับมอบวัตถุอันตรายจนถึงวันที่จัดการแล้วเสร็จ เว้นแต่การจัดการวัตถุที่เป็นกากตะกอนชีวภาพที่ไม่เป็นของเสียอันตรายโดยวิธีการหมักทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดินต้องจัดการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสัปดาห์ สำหรับวัตถุที่เป็นของเสียอันตรายต้องจัดการภายในสามสัปดาห์ นับตั้งแต่วันที่รับมอบวัตถุอันตรายจนถึงวันที่จัดการแล้วเสร็จ”	
			๖) ภาคผนวกที่ ๑ รหัสของสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ - เห็นด้วยในหลักการของการกำหนดรหัสของเสีย แต่อย่างไรก็ตาม ควรทำความเข้าใจกับผู้ประกอบกิจการโรงงานในการแจ้งรหัสของเสียเนื่องจากที่ผ่านมา รหัสของเสียมีจำนวนมากทำให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานไม่สามารถแจ้งได้ถูกต้อง ๗) ภาคผนวกที่ ๒ ลักษณะและคุณสมบัติของสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ – มีข้อห่วงกังวลว่า การกำหนดความเป็นอันตรายตามข้อ ๔ “วัสดุที่ไม่ใช่แล้วประเภทสารพิษ (Toxic Substance)” ตามประกาศ ออก. ว่าด้วยเรื่องระบบจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย ที่มีรายละเอียดการจำแนกความเป็นอันตรายที่มาก จำเป็นต้องทำความเข้าใจกับพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ประกอบกิจการโรงงาน	๖) รหัสของเสีย และรหัสวิธีการจัดการ มีลักษณะเป็นเช่นเดียวกับประกาศฉบับเดิม (ปี ๒๕๔๘) ซึ่งร่างประกาศฉบับนี้ (พ.ศ. ๒๕๖๖) ได้ปรับปรุงรหัสของเสียและรหัสวิธีการจัดการให้มีความชัดเจนและครอบคลุมกับชนิดของเสียและวิธีการจัดการของเสียที่เป็นปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรมโรงงานอุตสาหกรรม จะได้มีการจัดประชุม สัมมนา รวมทั้ง E-Learning เพื่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ ๗) ได้ปรับแก้แล้ว

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			๘) ภาคผนวกที่ ๓ รหัสวิธีการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ๐๔๖ ใช้วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทน (use as fuel substitution or burn for energy recovery) โดยตรงในเตาเผา (incinerator) เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า ๐๔๗ ใช้วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเสียอันตรายเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทน (use as fuel substitution or burn for energy recovery) โดยตรงในเตาเผา (incinerator) เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ – มีข้อห่วงกังวลว่า (ร่าง) ประกาศนี้ ยังไม่ได้กำหนดมาตรฐานการระบายมลพิษอากาศจากเตาเผา (Incinerator) ของเสียไม่อันตราย (รหัส ๐๔๖) แต่ประกาศ ออก. ฉบับเดิมได้กำหนดไว้ในภาคผนวกที่ ๔ จึงควรพิจารณา กำหนดให้ชัดเจน หรือมอบหมายให้ กทส. ออกประกาศมาตรฐานในเรื่องนี้ เพราะมีความเป็นห่วงเรื่องการระบาย Dioxin ออกจากปล่องของเตาเผา - โรงงานผลิตกระแสไฟฟ้า ที่เผาของเสียจากโรงงานโดยตรงในเตาเผา ต้องเพิ่มโรงงานลำดับที่ ๑๐๑ หรือไม่ และต้องจัดทำรายงาน EIA ของโรงงาน ๑๐๑ หรือไม่ และเหตุใดจึงเพิ่มเฉพาะรหัสกำจัดของเสียให้กับโรงงานเผาของเสียเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าเท่านั้น ทั้งที่โรงงานประเภทอื่น เช่น รื้อ ตัด ถอน แท่นขุดเจาะ รีไซเคิลแผงโซลาร์เซลล์ บดย่อยอิเล็กทรอนิกส์ ก็ยังไม่มีรหัสกำจัดที่ตรง ๆ เหมือนกัน	๘) เนื่องจากต้องการสนับสนุนการนำกากอุตสาหกรรมไปเป็นทรัพยากรหมุนเวียน สำหรับแหล่งที่ใช้ประโยชน์ตามประเภทที่แตกต่างกัน สำหรับประเด็นค่ามาตรฐาน emission ของโรงไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชนิดต่าง ๆ อยู่ระหว่างการปรับปรุงเช่นเดียวกัน
๕๓.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	๑) เห็นควรเพิ่มนิยามคำว่า “กากอุตสาหกรรม” เพื่อสื่อถึงวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากการประกอบกิจการโรงงาน ในประกาศฉบับนี้ เนื่องจาก สอดคล้องกับคำย่อ กอ.๑ กอ.๒ กอ.๓ และง่ายต่อการเข้าใจต่อผู้ประกอบการโรงงาน ประกอบกับในปัจจุบัน	๑) รับไว้พิจารณาในการนำไปแก้ไขกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ ในครั้งต่อไป

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			สื่อมวลชน สำนักข่าว มักจะใช้คำว่า กากอุตสาหกรรมการ ๒) หมวด ๑ ผู้ก่อกำเนิด ข้อ ๗ (๕) วรรคสอง การรายงานตามแบบ กอ. ๑ ควรเปลี่ยนจาก รายงานภายใน วันที่ ๑ มีนาคมของปีถัดไป เป็น ภายใน วันที่ ๓๐ ธันวาคมของปีนั้น เนื่องจาก ให้ สอดคล้องกับประกาศกระทรวงกำหนด รายงาน สก.๓ ที่เพิ่งประกาศออกมา ๓) วัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภท เศษกาก คอนกรีตที่เกิดจากการประกอบกิจการ โรงงานคอนกรีตผสมเสร็จ ๕๘(๑) ขอให้เห็นควรสื่อสารรหัสกากให้ชัดเจน ระหว่าง รหัสกาก ๑๐ ๑๓ ๑๔ กับ รหัสกาก ๑๗ ๐๑ ๐๑ โดยผู้ประกอบ กิจการโรงงาน มักจะเลือกใช้ รหัสกาก ๑๗ ๐๑ ๐๑ แทนเศษกากคอนกรีต เนื่องจาก ได้รับการยกเว้น สก. ๒	๒) วัตถุประสงค์ของการกำหนดเวลา เพื่อให้ มีการประมวลผลข้อมูลได้ตรงรอบกับการ รายงานข้อมูลต่อ “ระบบรายงานข้อมูลกลาง ของกระทรวงอุตสาหกรรม” ๓) การพิจารณากำหนดรหัสของเสียให้ พิจารณาจากกิจกรรมหลัก หมวด ๑ - ๑๒ จากนั้น พิจารณาหมวด ๑๓ - ๑๕ และ ๑๗ - ๑๙ ตามลำดับ
๕๔.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	๑) การเปลี่ยนแปลงบางประการอาจ ก่อให้เกิดการสับสน เพราะในช่วงปีที่ ผ่านมาผู้ประกอบการโรงงานเริ่ม เข้าใจข้อกำหนดเกี่ยวกับกาก อุตสาหกรรมมากขึ้น และเจ้าหน้าที่ก็ได้ ชี้แจงอธิบายให้ ผบก.เข้าใจรวมถึงสื่อ ต่างๆจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ จัดทำไปแล้วก่อนหน้านี้ ทาง สอจ.ได้ นำมาเผยแพร่ให้ ผบก.ได้ทราบ	๑) ก่อนประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ กรม โรงงานอุตสาหกรรม จะได้มีการจัดประชุม สัมมนา รวมทั้ง E-Learning เพื่อสื่อสาร และสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตาม กฎหมายฉบับนี้
๕๕.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	ควรร่างให้ทันสมัยครบถ้วนรวดเร็วไม่ ข้ำซ้อนและให้เป็นธรรมต่อ ผู้ประกอบการ	ได้ดำเนินการแล้ว
๕๖.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	๑) หมวด ๑ ข้อ ๗(๔) การจัดการสิ่ง ปฏิกูล ภายในบริเวณโรงงาน ยังต้อง ได้รับความเห็นชอบจากกรมโรงงาน ก่อนดำเนินการหรือไม่ ๒) ภาคผนวกที่ ๓ รหัสวิธีการกำจัด ๐๓๓ ผู้ขายที่รับคืนกลับไปบรรจุใหม่ หรือใช้ซ้ำ ตามหลักเกณฑ์ การให้อนุญาต ไม่จำเป็นต้อง เป็นผู้ขายที่มีใบอนุญาต ประกอบกิจการโรงงาน หรือไม่	๑) ไม่ต้องขอความเห็นชอบแล้ว ๒) ต้องเป็นโรงงาน

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
๕๗.	ประชาชน	ไม่พอใจ	เนื่องจากเวลากระชั้นชิดประกอบกับกฎหมายที่จะประกาศใช้มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวนมาก ควรมีเวลาในการพิจารณาให้มากกว่านี้	- ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นตามกฎหมายกำหนด - ส่วนการบังคับใช้ สำหรับการอนุญาตจะเริ่มต้นเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ และการรายงานจะมีผลบังคับใช้ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๕๘.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	ควรให้ผปก ขึ้นทะเบียนว่าเป็นผู้ก่อกำเนิด ผู้ขนส่ง ผู้รับกำจัด	ตาม พ.ร.บ. โรงงานฯ ไม่สามารถขึ้นทะเบียนผู้ขนส่งกากอุตสาหกรรม ที่เป็นของเสียอันตรายและไม่เป็นของเสียอันตรายได้ (กากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายตามประกาศฉบับเดิม ใช้การขึ้นทะเบียนผู้ขนส่ง โดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย) จึงกำหนดให้โรงงานผู้ก่อกำเนิดรับผิดชอบการขนส่งทั้งหมด (ความรับผิดชอบ)
๕๙.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	๑) ด้วยระยะเวลาการประกาศรับฟังความคิดเห็น มีระยะเวลาน้อยเกินไป เนื่องด้วยเนื้อหาสาระของประกาศดังกล่าวมีเนื้อหาสาระที่สำคัญหลายบทหมวดหมู่ ซึ่งต้องใช้เวลาในการศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นผลดีต่อกระทรวง ๒) การแยกรายการรหัสของชนิดและประเภทของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วตามแนบท้ายประกาศ ขาดความสอดคล้องกับลำดับ หรือประเภท ชนิดของโรงงานซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจยาก	๑) ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นตามกฎหมายกำหนด ๒) ได้มีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว
๖๐.	หน่วยงานรัฐ	ไม่พอใจ	๑) ให้เพิ่มเติมรหัสของเสีย๖ หลักในหมวดแปรรูป หรือการผลิตยางจากยางพารา การผลิตน้ำมันจากปาล์มน้ำมัน เพิ่มเติมซึ่งไม่ได้ถูกกำหนด ๒) ให้ยกเลิกรหัสของเสียในหมวด ๑๘ (การสาธารณสุขสำหรับมนุษย์และสัตว์ รวมทั้งการวิจัยทางสาธารณสุข) ทั้งหมดเนื่องจากมีกฎหมายอื่นควบคุมและอาจไม่เข้าข่ายการเป็นโรงงาน เนื่องจากไม่ถูกจัดในประเภทหรือชนิดของโรงงานทั้ง๑๐๗ ลำดับ	๑) ได้มีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ๒) ได้มีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว โดยได้กำหนดรหัสหมวดที่ ๑๘ เป็นรหัสสำหรับโรงงานตามมาตรา ๔/๑
๖๑.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	๑) ข้อ ๖ ควรเพิ่ม กุณพลาสติก กระสอบที่ไม่ปนเปื้อนของเสียอันตราย	๑) จะนำไปพิจารณาในกฎหมายลำดับรองว่าด้วยเรื่องการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต ต่อไป

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			๒) ข้อ ๖ (๖) หากบรรจุของเสียอันตรายมาก่อน จะมีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร ๓) ข้อ ๗ (๓) ควรเพิ่ม ป้ายบ่งชี้ และเพิ่มนิยามคำว่า "ป้ายบ่งชี้" ๔) ข้อ ๑๓ ควรเพิ่มผู้รับดำเนินการด้วย ๕) ข้อ ๑๙ (๓) ควรเพิ่ม ป้ายบ่งชี้ ๖) ข้อ ๑๙ ควรเพิ่มการปนเปื้อนน้ำใต้ดิน ด้วย ๗) ข้อ ๒๐ ทบทวนเหตุผลเวลา ๖๐ วัน ๑๘๐ วัน ในการจัดการของเสียอันตรายและไม่อันตราย	๒) หากบรรจุของเสียอันตรายหรือถูกปนเปื้อนด้วยสารอันตราย จะถูกพิจารณาเป็นของเสียอันตราย ๓) ใช้นิยามตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ๔) ได้ดำเนินการแล้ว ๕) คำตอบเช่นเดียวกับข้อ ๓) ๖) การปนเปื้อนน้ำใต้ดินมีกฎหมายเฉพาะอยู่แล้ว ๗) ได้ดำเนินการแล้ว
๖๒.	เอกชน	ไม่พอใจ	๑) ควรแบ่งความรับผิดชอบต่อการระคายเคืองในแต่ละขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นตอนการจัดการภายในบริเวณโรงงาน ขั้นตอนการขนส่ง และขั้นตอนการจัดการสิ่งปฏิกูลและวัสดุไม่ใช้แล้ว ควรคงข้อความรับผิดชอบร่วมตามประกาศปี ๒๕๔๘ (อ้างอิงร่างประกาศฯ ข้อ ๑๓-๑๔) ๒) ควรให้มีหมวดที่เกี่ยวข้องกับ ผู้ขนส่งและการส่งวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกไปดำเนินการที่ต่างประเทศ (อ้างอิงประกาศฯ ปี ๒๕๔๘ หมวดการรวบรวมและขนส่งของเสียอันตราย และข้อ ๑๔) ๓) ควรลดข้อกำหนดที่ไม่เหมาะสมในทางปฏิบัติซึ่งเป็นการเพิ่มภาระกับโรงงาน เช่น a.การกำหนดให้ ต้องติดฉลากที่มีรายละเอียดอย่างน้อย	๑) นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ และวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายก็เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน ๒) ร่างประกาศฉบับนี้ อาศัยฐานอำนาจทางกฎหมายจากกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๔ ข้อ ๑๓ ที่กำหนดให้โรงงานผู้ก่อกำเนิดต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด หากประสงค์จะนำกากอุตสาหกรรมออกไปจัดการนอกบริเวณโรงงาน ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ๒) กฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่สามารถควบคุมการขนส่งและผู้ขนส่งได้จึงไม่สามารถบัญญัติหมวดที่เกี่ยวกับการขนส่งและผู้ขนส่งได้ ๓) วัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายก็เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ประกอบด้วย ชื่อผู้ก่อกำเนิด ชื่อและรหัสของเสีย วัน เดือน ปีที่เริ่มบรรจุ และวัน เดือน ปีที่ปิดผนึกภาชนะบรรจุ (อ้างอิงร่างประกาศฯ ข้อ ๗ (๒)) b. แบบ กอ.๑/๑ ขอบเขตของการรายงานการกักเก็บสิ่งปฏิกลหรือวัสดุไม่ใช่แล้ว คือจะต้องครอบคลุมรายละเอียดของเสียทุกชนิดใช่หรือไม่ เช่น กรณีวัสดุไม่ใช่แล้วที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกวัน เช่น ถังมือเปื้อนน้ำมัน (อ้างอิงร่างประกาศฯ ข้อ ๗ วรรคสุดท้าย) c.ห้องปฏิบัติการมีเพียงพอต่อการวิเคราะห์ของประเทศหรือไม่ (อ้างอิงร่างประกาศฯ ข้อ ๑๕) ๔) นิยามที่เกี่ยวข้องกับร่างประกาศฯ a.ของเดิมมีความเหมาะสมอยู่แล้ว i.วัสดุที่ไม่ใช่แล้ว หมายความว่า “สิ่งของที่ไม่ใช่แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน รวมถึงของเสียจากวัตถุดิบ ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต” ตามที่กำหนดในภาคผนวกที่ ๑ ท้ายประกาศนี้ ii.ผู้ขนส่ง หมายถึง ผู้มีสิ่งปฏิกลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วไว้ในครอบครองเพื่อการขนส่ง และผู้มีไว้ในครอบครองสิ่งปฏิกลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วในสถานที่เก็บรวบรวม หรือขนถ่ายสิ่งปฏิกลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว b.นิยามที่ไม่ชัดเจน i.การกักเก็บ vs การจัดเก็บ (อ้างอิงร่างประกาศฯ ข้อ ๗ (๓)) ๕) ร่างประกาศฯ ข้อ ๑๐ หมายถึง อำนาจระงับการอนุญาตตามข้อ ๘ ใช่หรือไม่ กรณีระงับการขนส่ง ผู้ก่อกำเนิดจะมีช่องทางในการทราบอย่างไร ถ้าขนส่งไปแล้วต้องทำอย่างไร ๖) ร่างประกาศฯ ทุกข้อ ที่มีข้อความ “หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด” ควรประกาศต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้ทันที ไม่ติดขัด	๔) การปรับนิยามของประกาศฉบับนี้เป็น การปรับให้สอดคล้องกับบริบทในปัจจุบัน ๕) การแจ้งรายละเอียดแสดงการจัดการต้องดำเนินการทันทีเมื่อมีการนำออกนอกบริเวณโรงงาน ๖) อยู่ในขั้นตอนที่ต้องดำเนินการต่อไป

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
๖๓.	เอกชน	ไม่พอใจ	อยากมีการพิจารณายกเลิกวันวัสดุไม่ใช่ แล้วที่ไม่เป็นอันตรายที่นำไปใช้ ประโยชน์ต่อได้ เช่น กากมัน แกลบดำ บรรจุภัณฑ์ที่เป็นกระดาษ เป็นต้น	รับไว้พิจารณาในกฎหมายลำดับรองว่าด้วย เรื่องการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต ต่อไป
๖๔.	หน่วยงานรัฐ	พอใจ	๑) ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัน ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ มี ข้อห่วงกังวลว่า กกอ. จะสามารถออก กฎหมายลำดับรองหรือหลักเกณฑ์ต่าง ๆ รวมทั้ง ปรับปรุงระบบอิเล็กทรอนิกส์ (สก.๒) ที่จะนำมาใช้งานได้ทันตามที่ กฎหมายดังกล่าวบังคับใช้หรือไม่ หาก ไม่ทันจะมีแนวทางในการแก้ปัญหา สำหรับผู้ประกอบกิจการอย่างไร ๒) ขอ ๕ ในประกาศนี้ “วัสดุที่ไม่ใช่ แล้ว” หมายความว่า วัสดุหรือสิ่งใด ๆ ที่โรงงานผู้ก่อกำเนิดไม่ใช้แล้ว หรือที่ไม่ ประสงค์ใช้ตามวัตถุประสงค์เดิม หรือที่ ไม่ได้คุณภาพ หรือยังไม่ได้ใช้งาน ตามที่ กำหนดในภาคผนวกที่ ๑ ทายประกาศ นี้ ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ มีข้อ สงสัย หากเป็นวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ที่ซื้อมา แต่ยังไม่ใช้งาน (วัตถุดิบ) และต้องการ จะขายต่อให้กับโรงงานประเภท เดียวกัน ยังถือว่าเป็นวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ตาม ประกาศ ออก ดังกล่าวหรือไม่ ๓) “การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ ใช่แล้ว” หมายความว่า การทำลายฤทธิ์ กำจัด นำกลับไปใช้ประโยชน์ ผงโดย วิธีการและในสถานที่เฉพาะ หรือ จัดการตามที่กำหนดในภาคผนวกที่ ๓ ทายประกาศนี้ ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ - ควรแก้ไขให้มี หมายความว่าไปตามการแบ่งประเภท ๘ ประเภท ตามภาคผนวกที่ ๓ ทาย ประกาศนี้ “ผงโดยวิธีการและใน สถานที่เฉพาะ” ควรแก้ไขเพิ่มเติมว่า “ผงโดยวิธีการและในสถานที่เฉพาะ ตามที่อธิบดีเห็นชอบเท่านั้น” ๔) “วัตถุดิบ” หมายความว่า สิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วตามประกาศฉบับนี้ รวมถึงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช่	๑) การบังคับใช้ สำหรับการอนุญาตจะ เริ่มต้นเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ และ การรายงานจะมีผลบังคับใช้ถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๒) หากเป็นวัสดุที่ประสงค์จะใช้งานตาม วัตถุประสงค์เดิมจะไม่เข้าข่ายตามนิยามวัสดุ ที่ไม่ใช่แล้วตามประกาศฉบับนี้ ๓) การขออนุญาตนำกากอุตสาหกรรมไป ฝังกลบ สถานที่ดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตให้ ประกอบกิจการโรงงาน ๔) ได้ปรับปรุงคำนิยามคำว่าวัตถุดิบแล้ว

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			แล้วที่ผู้รับดำเนินการรับมาจัดการ ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เห็นควร กำหนดใหม่ว่า “วัตถุบิของผู้รับ ดำเนินการ” หมายความว่า สิ่งปฏิภูล หรือวัตถุที่ไม่ใช่แล้วตามประกาศฉบับนี้ และวัตถุบิที่นำมาผสม ปรับเสถียร ทำลายฤทธิ์ หรือเป็นองค์ประกอบใน การจัดการสิ่งปฏิภูลหรือวัตถุที่ไม่ใช่แล้ว ** เนื่องจาก วัตถุบิบางชนิด ยังเป็น ของดี เช่น ปูนขาว ปูนซีเมนต์ สารเคมี อื่นๆ ไม่ใช่สิ่งปฏิภูลหรือวัตถุที่ไม่ใช่แล้ว ตามประกาศฉบับนี้ หมวด ๑ ผู้ ก่อกำเนิด ๕) ข้อ ๖ สิ่งปฏิภูลหรือวัตถุที่ไม่ใช่แล้ว ดังต่อไปนี้ ได้รับการยกเว้นไม่ต้อง ปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้ (๖) วัตถุที่ไม่ ใช่แล้วประเภทภาชนะบรรจุก๊าซท่น ความดันเพื่อบรรจุใหม่หรือใช้ซ้ำ ความ คิดเห็น ข้อเสนอแนะ ภาชนะบรรจุก๊าซ ท่นความดันเพื่อบรรจุใหม่หรือใช้ซ้ำ ซึ่ง ภาชนะบรรจุชนิดอื่นๆ ก็สามารถที่จะ บรรจุใหม่หรือใช้ซ้ำได้เช่นเดียวกัน จึง ไม่ควรยกเว้นภาชนะบรรจุก๊าซท่นความ ดัน และควรกำหนดรหัสของเสียให้ ชัดเจนตามประเภทบรรจุภัณฑ์ต่างๆ ๖) ข้อ ๗ สิ่งปฏิภูลหรือวัตถุที่ไม่ใช่ แล้วที่อยู่ในโรงงาน ผู้ก่อกำเนิดต้อง ดำเนินการ ... “กรณีที่เกิดเก็บสิ่งปฏิภูล หรือวัตถุที่ไม่ใช่แล้วไว้นอกอาคาร ต้อง มีมาตรการป้องกันและควบคุมตามค ความปลอดภัยและตามสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการปนเปื้อนและกระจายสู อากาศ ดิน แหล่งน้ำผิวดินและแหล่งน้ำ ใต้ดิน” ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ไม่ เห็นด้วย เนื่องจากยังคงมีเรื่องร้องเรียน เกิดปัญหาการปนเปื้อนและกระจายสู อากาศ ดิน แหล่งน้ำผิวดินและแหล่งน้ำ ใต้ดิน ส่งผลกระทบต่อชุมชนและ สิ่งแวดล้อมในหลายพื้นที่ การจัดการเก็บสิ่ง ปฏิภูลหรือวัตถุที่ไม่ใช่แล้วไว้ในบริเวณ โรงงาน ยังคงเห็นด้วยตามประกาศ ออก. เดิม และควรกำหนดระยะเวลาตามเดิม	๕) รับไว้พิจารณาในกฎหมายลำดับรองว่า ด้วยเรื่องการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต ต่อไป ๖) ได้ปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมมาก ยิ่งขึ้นแล้ว

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			เนื่องจาก พนักงานเจ้าหน้าที่ จะสามารถตรวจสอบปริมาณสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ที่ยังคงค้างอยู่ภายในโรงงานได้ และควรปรับปรุงระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้มีการกำหนดระยะเวลาในการส่งออกใบกำจัดบำบัดยังโรงงานที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมอนุญาต เพื่อไม่ให้สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ค้างอยู่มีปริมาณมากจนก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งจัดทำคู่มือ/หลักเกณฑ์ในการแบ่งประเภทโรงงานขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ สามารถจัดเก็บของเสียได้ปริมาณ.....ตัน/ปี เป็นต้น ๗) ข้อ ๑๒ ผู้ก่อกำเนิดที่นำวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน ต้องขนส่งด้วยรถขนส่งที่สามารถติดตามการขนส่งได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ เห็นควรให้รถขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นอันตรายและไม่เป็นอันตราย ติด GPS และเชื่อมต่อกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด เพื่อสะดวกในการตรวจสอบและติดตามของเจ้าหน้าที่ และสามารถลดการลักลอบทิ้งได้ ๘) ข้อ ๑๓ หากสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ไม่ได้รับการจัดการตามที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๘ ผู้ก่อกำเนิดต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จนกว่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วนั้นจะได้รับการจัดการแล้วเสร็จตามที่ได้รับอนุญาต ความในวรรคหนึ่งให้รวมถึงการเกิดการสูญหาย เกิดอุบัติเหตุ หรือการลักลอบทิ้งด้วย ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ มีความเห็นว่า ผู้ก่อกำเนิด และผู้รับกำจัดต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานร่วมกัน หากมีการสูญหายหรือลักลอบทิ้งเกิดขึ้น ผู้ก่อกำเนิดไม่สามารถติดตามสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วได้จนครบกระบวนการถึงขั้นตอนการกำจัด ซึ่งเหตุการณ์ที่ผ่าน	๗) ได้ปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นแล้ว ๘) ประกาศฉบับนี้อาศัยกลไกวิธีการรายงานโดยผู้ก่อกำเนิด หากมีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกระบวนการสืบสวนและแสวงหาข้อเท็จจริงเกิดขึ้นก็ยังคงใช้กระบวนการทางกฎหมายเช่นเดียวกับประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับเดิม ประเด็นสำคัญที่มีการเปลี่ยนแปลงคือ ความรับผิด (Liability) ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ และวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายก็เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อม ปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			มา ผู้รับกำจัดมีการผสมหรือรวมสิ่ง ปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ของผู้ ก่อกำเนิดหลายราย และมีการเปลี่ยน ถ่ายเพื่อก่อเหตุลักลอบทิ้ง เหตุการณ์ ดังกล่าวทำให้ไม่สามารถสืบค้นที่มาของ ของเสียได้ ๙) หมวด ๒ ผู้รับดำเนินการ ข้อ ๑๘ ต้องใช้เอกสารกำกับการขนส่ง (กอ.๓) และแจ้งรายละเอียดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นลำดับ ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ การ จัดทำเอกสารกำกับการขนส่งจะใช้แบบ กอ ๐๓ หรือใช้แบบตามประกาศ ออก. เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของ เสียอันตรายพ.ศ. ๒๕๔๗ เนื่องจากยังไม่ ได้ยกเลิกตามประกาศ ออก. เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสีย อันตรายพ.ศ. ๒๕๔๗ ๑๐) ภาคผนวกที่ ๑ รหัสของสิ่งปฏิภูล หรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ - ๐๓ ๐๓ ๐๒ Green liquor sludges จากกระบวนการเรียก คืนน้ำยาต้มเยื่อ ควรกำหนดความเป็น อันตรายเหมือนเดิม คือ HM เนื่องจาก อาจมีสารเคมีปนเปื้อน - ๑๕ ๐๒ ๐๒ วัสดุดูดซับ วัสดุตัวกรอง (รวมทั้งไส้ กรองน้ำมันที่ไม่ใช่ ๑๖ ๐๑ ๐๓) ผ้า สำหรับเช็ด และชุดป้องกันที่ปนเปื้อน สารอันตราย ควรกำหนดความเป็น อันตรายเหมือนเดิม คือ HA เนื่องจาก หากปนเปื้อนสารอันตราย ก็ไม่ต้อง พิสูจน์ความเป็นอันตรายอีก เห็นควรทำ ความเข้าใจกับพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ ประกอบกิจการโรงงาน กับรหัสของเสีย ที่เพิ่มขึ้นและที่แก้ไข ให้เข้าใจตรงกัน ภาคผนวกที่ ๓ รหัสวิธีการในการ จัดการสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ๐๔๖ ใช้วัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของ เสียอันตรายเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิง ทดแทน (use as fuel substitution or burn for energy recovery) โดยตรงในเตาเผา (incinerator) เพื่อ	๙) การจัดทำเอกสารแสดงการจัดการ ตาม ประกาศนี้ จะใช้แทนแบบฟอร์มตาม ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบ เอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ อย่างไรก็ตาม จะได้มีการออก กฎหมายลำดับรองเพื่อยกเว้นกรณีที่ได้ ดำเนินการตามประกาศฉบับใหม่นี้แล้วไม่ ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการ ขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ.๒๕๔๗ ๑๐) การกำหนดรหัสของเสียในประกาศ ฉบับนี้เหมาะสมแล้ว สำหรับประเด็นค่า มาตรฐาน emission ของโรงไฟฟ้าที่ใช้ เชื้อเพลิงชนิดต่าง ๆ อยู่ระหว่างการ ปรับปรุงเช่นเดียวกัน

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ผลิตกระแสไฟฟ้า ๑๔๗ ใช้วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเสียอันตรายเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทน (use as fuel substitution or burn for energy recovery) โดยตรงในเตาเผา (incinerator) เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ – (ร่าง) ประกาศนี้ ยังไม่ได้กำหนดมาตรฐานการระบายมลพิษอากาศจากเตาเผา (Incinerator) ของเสียไม่อันตราย (รหัส ๑๔๖) แต่ประกาศ ออก. ฉบับเดิมได้กำหนดไว้ในภาคผนวกที่ ๔ จึงควรพิจารณากำหนดให้ชัดเจน หรือมอบหมายให้ กทส. ออกประกาศมาตรฐานในเรื่องนี้ เพราะมีความเป็นห่วงเรื่องการระบาย Dioxin ออกจากปล่องของเตาเผา	
๖๕.	เอกชน	พอใจ	เห็นด้วยกับประกาศฉบับนี้ โดยมีข้อเสนอดังนี้ ข้อที่ ๘ การขออนุญาตนำของเสียออกนอกโรงงานขอให้กรมพัฒนาระบบอัตโนมัติสำหรับของเสียทุกรหัส และ ควรมีปริมาณศักยภาพการรับกำจัดในแต่ละช่วงเวลาให้ WG ทราบ เพื่อไม่ส่งของเสียไปยังโรงงานที่รับไปเกิน cap และ พื้นที่ WG อาจมีพื้นที่เก็บของเสียจำกัด ดังนั้น การอนุมัติควรเป็นอัตโนมัติ ข้อที่ ๑๓ และ ๑๔ ทั้งนี้กรมโรงงานฯควรมีวิธีการที่จะแสดงให้ WG ทราบว่า WP ที่จะส่งไปบำบัดสามารถรับบำบัดของเสียได้อีกปริมาณเท่าไร รวมทั้งหากมีระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ให้ WG สามารถทราบว่าของเสียที่ส่งไปกำจัดได้รับการบำบัดแล้วหรือยัง มิฉะนั้น หาก WG จะต้อง audit ด้วยตัวเองที่สถานประกอบการ WP อาจเป็นการเพิ่มภาระให้กับ WG ได้ อย่างไรก็ตามวิธีการ Audit ในปัจจุบันอาจทำแบบ online ได้ แต่ด้วย ผู้ประกอบการมีหลากหลายขนาดดังนั้น หากบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ กรมโรงงานอุตสาหกรรมต้องมีการอบรมให้ความรู้ที่ถูกต้องกับผู้ประกอบการทั้ง WG และ	จะนำความเห็นไปปรับปรุงระบบการพิจารณานำของเสียออกนอกบริเวณโรงงาน

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			WP โดยอาจทำเป็น e-learning/ infographic	
๖๖.	ประชาชน	ไม่พอใจ	ผู้ก่อกำเนิด ตามหมวด๑ และผู้รับ ดำเนินการ ตามหมวด ๒ ควรมี บุคลากรด้านสิ่งแวดล้อมประจำโรงงาน ที่ดูแลจัดการระบบ (พบว่ากฎหมาย ฉบับเดิม ให้ปฏิบัติตามประกาศ อก. ฉ. ๒ พ.ศ.๒๕๕๔)	มีกฎหมายบังคับโดยเฉพาะอยู่แล้ว
๖๗.	เอกชน	พอใจ	อยากให้ปรับปรุงแก้ไขเรื่องต้องนำ ส่งผลวิเคราะห์ให้ผู้ก่อกำเนิดทุกครั้ง ที่รับของเสียเข้ามารอกรายงานเป็น การเพิ่มต้นทุน และขั้นตอนในการ ดำเนินการ	การทำ Fingerprinting Test เป็นการ ตรวจสอบลักษณะสำคัญในแต่ละครั้งที่รับ ของเสียเข้ามาดำเนินการ ให้เหมาะสมกับ ประเภทของเสีย บางกรณีอาจไม่จำเป็นที่ จะต้องวิเคราะห์แบบ Full Analysis
๖๘.	เอกชน	ไม่พอใจ	กฎหมายที่ร่างใหม่ มีการเปลี่ยนแปลง หรือช่วยแก้ไขปัญหาในส่วนไหนบ้างคะ สามารถปรับเพื่อช่วยลดขั้นตอนการ ทำงาน	กฎหมายฉบับนี้เป็นการนำหลักการผู้ก่อ มลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็ม รูปแบบ และวัตถุประสงค์ของการตรา กฎหมายก็เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อม ความ ปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน
๖๙.	บริษัท	ไม่พอใจ	การเปลี่ยนแบบฟอร์ม และ กฎหมาย ใหม่ที่ดูไม่สมเหตุผล ไม่ได้แก้ปัญหา การลักลอบทิ้งวัสดุเหลือใช้	กฎหมายฉบับนี้เป็นการนำหลักการผู้ก่อ มลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็ม รูปแบบ และวัตถุประสงค์ของการตรา กฎหมายก็เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อม ความ ปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน
๗๐.	เอกชน	พอใจ	เห็นด้วยกับร่างประกาศ และ ขอ เสนอแนะให้มีการกำหนดโทษที่ชัดเจน สำหรับผู้กระทำผิด หรือฝ่าฝืน ไม่ ปฏิบัติตาม โดยครอบคลุมตั้งแต่ ผู้ ก่อกำเนิด ผู้ขนส่ง และ ผู้รับดำเนินการ เพื่อป้องกันการกระทำผิดกฎหมาย และ ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม	กฎหมายฉบับนี้เป็นการนำหลักการผู้ก่อ มลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็ม รูปแบบ และวัตถุประสงค์ของการตรา กฎหมายก็เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อม ความ ปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน
๗๑.	เอกชน	พอใจ	๑) ข้อ ๕.๑ ความเข้มข้นของสิ่งเจือปน (TTLC), STLC คิดในรูป Wet Weight แต่ในข้อ ๖.๑ ระบุให้นำไปร่อนผ่าน ตะแกรง เบอร์ ๑๐ ตอนรายงานผลต้อง คูณ moisture ก่อนนำไปเทียบ มาตรฐานใช่หรือไม่ ข้อ ๖.๑.๔ การตาก แห้ง โดยใช้วิธี Air dried หรือสามารถ อบได้ (ถ้าอบได้ใช้อุณหภูมิเท่าไร ถ้า ระบุจะได้ชัดเจน) ข้อ ๖.๔.๑ ตัวอย่างที่ นำมาสกัดด้วยวิธี WET ตัวอย่างที่ใช้ เป็น wet weight หรือ air dried	๑) วิธี Air dried หมายถึงการผึ่งให้แห้ง ณ อุณหภูมิห้อง ไม่ใช้การตากแดดให้แห้ง (Sun dried/Oven dried)

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			๒) ข้อ ๖.๔.๑, ๖.๔.๒ น้ำหนักตัวอย่าง ๕๐g กับน้ำสกัด ๕๐๐ ml สามารถลดสัดส่วน เป็น ๑๐ml น้ำสกัด/๑ g ของของแข็งตามข้อ ๖.๑.๒) ได้หรือไม่ ๓) ข้อ ๖.๔.๒ ระหว่างการสกัดด้วย Rotary เป็นเวลา ๔๘ ชม. ควรมีการเช็ค pH ระหว่างการสกัด เนื่องจากเคยพบว่า pH มีค่าไม่อยู่ในช่วง ๕.๐ +_ ๐.๑ และถ้า pH ไม่อยู่ในช่วงใช้ระบุให้ใช้ NaOH ปรับ แต่ถ้า pH สูง>๕ ให้ใช้กรดอะไรในการปรับ pH ๔) ข้อ ๖.๔.๓ กรณีตัวอย่างของผสมที่สกัดได้ นำไปปั่นหรือกรองผ่านกระดาษกรองไม่ได้ ต้องทำอย่างไร	๒) การใช้ตัวอย่างน้ำหนัก ๕๐ กรัม ที่นำมาใช้อ้างอิงถูกกำหนดตามมาตรฐาน ๓) กำหนด pH ๕ เป็น pH ของสารละลาย Sodium citrate ที่ได้จากการเตรียม Citric acid ผสมกับ NaOH (นั่นคือใช้สารละลาย Sodium citrate ที่เตรียมซึ่งมี pH เท่ากับ ๕ ในการสกัดสาร) ๔) หากกรองไม่ได้แล้วต้องทำการปั่นที่ความเร็วรอบถึง ๑๐,๐๐๐XG เชื่อว่าจะสามารถแยกของแข็งออกจากสารละลายได้ทุกกรณี
๗๑.	ไม่ระบุตัวตน	ไม่พอใจ	๑) พบว่ามีการประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์กรมโรงงาน หน้า การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายต่างๆ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๖ จนถึงปัจจุบันวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ มีผู้เข้าดูไม่ถึง ๑,๐๐๐ คน ไม่ได้ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางอื่น และไม่มีเวทีการชี้แจงเกี่ยวกับข้อกฎหมายที่ปรับปรุงและเวทีรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งๆ ที่โรงงานกว่า ๗๐,๐๐๐ โรง เข้าข่ายต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ จึงเห็นควรจัดให้มีเวทีรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคอุตสาหกรรมก่อนเสนอให้ รวอ. พิจารณา ๒) ข้อ ๑๓ ขอทราบเครื่องมือ/กลไก เพื่อให้ผู้ก่อการสามารถติดตามว่าสิ่งปฏิกลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ส่งออกจากโรงงานตนนั้น ได้รับการจัดการแล้วเสร็จตามที่ได้รับอนุญาต ไม่เกิดการสูญหายเกิดอุบัติเหตุ หรือการลักลอบทิ้ง เนื่องจาก พิจารณาแล้ว กฎหมายข้อนี้เป็นการกำหนดให้ผู้ก่อการรับผิดชอบในทุกกรณีที่ตนเองไม่สามารถควบคุมได้ และ เห็นควรให้หาหรือกฤษฎีกา กรณีการกำหนดข้อกฎหมายนี้เป็นการออกกฎหมายเกินอำนาจรัฐหรือไม่	๑) กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นตามที่กฎหมายกำหนด ๒) อาศัยกลไกวิธีการรายงานโดยผู้ก่อการเนิดหากมีเหตุดังกล่าวกเกิดขึ้น กระบวนการสืบสวนและแสวงหาข้อเท็จจริงเกิดขึ้นก็ยังคงใช้กระบวนการทางกฎหมายเช่นเดียวกับประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับเดิม ประเด็นสำคัญที่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ความรับผิดชอบ (Liability) ได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ และ <u>วัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายก็เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน</u>

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			๓) เมื่อเปรียบเทียบกับ ประกาศ อก. เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ ร่างกฎหมายฉบับนี้ ไม่ได้กำหนดให้ผู้ก่อกำเนิดต้องขออนุญาตขอขยายระยะเวลาในการกักเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในบริเวณโรงงาน กรณี ครอบครองสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ภายในโรงงานเกินระยะเวลา ๙๐ วัน แต่กำหนดให้ ผู้ก่อกำเนิดต้องรายงานการกักเก็บและการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วภายในบริเวณโรงงานในรอบปีที่ผ่านมา ตามแบบ กอ. ๑ ภายในวันที่ ๑ มีนาคมของปีถัดไป เท่านั้น การปรับเปลี่ยนหน้าที่ของผู้ก่อกำเนิดในส่วนนี้ จะทำให้ กรอ. ไม่มีอำนาจในการสั่งการเร่งรัดให้ผู้ก่อกำเนิดดำเนินการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนโดยรอบ ยกตัวอย่างเช่น กรณี โรงงานที่มีพื้นที่จำนวนมาก จัดเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ในนอกอาคารโรงงาน และสะสมไว้เป็นจำนวนมาก ไม่ส่งไปจัดการภายนอกโรงงาน กรอ. ไม่มีอำนาจในการสั่งการให้โรงงานนำออกไปกำจัดภายนอกโรงงานได้ หากไม่มีเหตุให้สามารถสั่งการตามมาตรา ๓๗ แห่ง พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ ซึ่งเมื่อมีเหตุให้สามารถสั่งการตามมาตรา ๓๗ ก็หมายความว่า การจัดเก็บสะสมสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของโรงงานนั้น ก่อให้เกิด	- ร่างประกาศฉบับนี้ อาศัยฐานอำนาจทางกฎหมายจากกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๔ ข้อ ๑๓ ที่กำหนดให้ <u>โรงงานผู้ก่อกำเนิดต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์</u> ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ประกาศกำหนด หากประสงค์จะนำกากอุตสาหกรรมออกไปจัดการนอกบริเวณโรงงาน ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ๓) ประเด็นการขออนุญาตกักเก็บ เป็นคำตอบเช่นเดียวกับข้อ ๒) - การจัดการกากอุตสาหกรรมภายในบริเวณโรงงานถูกกำหนดให้โรงงานผู้ก่อกำเนิดต้องรายงาน อาศัยฐานอำนาจทางกฎหมายจากกฎกระทรวงฉบับที่ ๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๗ และ ข้อ ๘ - ประเด็นกรณีที่ยกตัวอย่าง ใช้กระบวนการกำกับดูแลโรงงาน ซึ่งเป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และสั่งการปรับปรุงแก้ไขเมื่อตรวจพบ

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนโดยรอบแล้ว จึงยังไม่เห็นด้วยในการปรับเปลี่ยนในข้อกำหนดนี้ หากต้องการลดภาระผู้ก่อกำเนิดในการขออนุญาต อาจพิจารณาให้เพิ่มระยะเวลาที่ผู้ก่อกำเนิดสามารถกักเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในบริเวณโรงงาน เช่น จากเดิมให้กักเก็บได้ไม่เกิน ๙๐ วัน ปรับปรุงใหม่เป็นให้ไม่เกิน ๑๘๐ วัน เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ก่อกำเนิดกักเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในโรงงานมากเกินไป จนก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและเหตุเดือดร้อนรำคาญ ๔) รหัสของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว - เห็นควรให้ทบวนรหัสของเสีย ๖ หลัก เนื่องจากที่ผ่านมามีหลายรหัสที่ผู้ประกอบการสับสนไม่เข้าใจ จนต้องโทรมาสอบถามที่ กรอ. เป็นจำนวนมาก โดยให้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคอุตสาหกรรม ๕) ภาคผนวกที่ ๒ - เห็นควรให้ทบวนการกำหนดลักษณะและคุณสมบัติของของเสียอันตราย ตาม ข้อ ๔.๑ เนื่องจาก การใช้เกณฑ์การจำแนกความเป็นอันตรายตามประกาศ อก. ว่าด้วยเรื่องระบบการจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ เนื่องจาก มีผู้ก่อกำเนิดจำนวนมากไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะเข้าใจกฎหมายในข้อนี้ ซึ่งมีความเฉพาะทางและซับซ้อนที่โรงงานทั่วไปจะเข้าใจ (ผู้ก่อกำเนิดที่มีศักยภาพ อาทิเช่น โรงงานผลิตสารเคมี) รวมถึง การใช้เกณฑ์การจำแนกความเป็นอันตรายตามประกาศดังกล่าว ทำให้ผู้กำกับดูแลต้องใช้ดุลยพินิจในการพิจารณา ๕. ข้อ ๔.๒ ๕.๑ และ ๕.๒ เนื่องจาก พบว่าเป็นการกำหนดเกณฑ์กำหนดความเป็นอันตรายตามประกาศ อก. เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยไม่มีการปรับปรุงแก้ไข จึงเห็นควร ให้ทบวน	๔) รหัสของเสีย และรหัสวิธีการจัดการ มีลักษณะเป็นเช่นเดียวกับประกาศฉบับเดิม (ปี ๒๕๔๘) ซึ่งร่างประกาศฉบับนี้ (พ.ศ. ๒๕๖๖) ได้ปรับปรุงรหัสของเสียและรหัสวิธีการจัดการให้มีความชัดเจนและครอบคลุมกับชนิดของเสียและวิธีการจัดการของเสียที่เป็นปัจจุบัน ๕) ได้ปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นแล้ว

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			ปรับปรุงแก้ไขทั้งสารเคมีและค่าที่กำหนดความเป็นอันตราย ให้สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทอุตสาหกรรมไทยในปัจจุบัน และเกณฑ์ของต่างประเทศ (เกณฑ์ตามประกาศเดิม พบว่า มีการอ้างอิงมาจากกฎหมายของ EU จึงขอให้ทบทวนว่าปัจจุบันเกณฑ์ในการกำหนดความเป็นอันตรายของ EU มีการปรับปรุงแก้ไขจากประมาณ ๒๐ ปีที่แล้วหรือไม่อย่างไร) และให้ชี้แจงหลักการและเหตุผลในการกำหนดเกณฑ์ดังกล่าว ๖) เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาความเป็นอันตรายต่อผู้ก่อกำเนิด ผู้รับดำเนินการ และหน่วยงานที่กำกับดูแล เห็นควร ให้กำหนดรายการสารเคมีและค่าที่กำหนดความเป็นอันตรายทั้งหมดแยกเป็นรายการให้ชัดเจน ๗) ภาคผนวกที่ ๓ หากโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าสามารถบริหารจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย/เป็นของเสียอันตราย เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนโดยตรงในเตาเผาเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า โดยที่ไม่ต้องจัดทำรายงาน EIA/EHIA การเพิ่มรหัส ๐๔๖ และ ๐๔๗ อาจส่งผลกระทบให้เกิดความสับสนในการประกอบธุรกิจระหว่างโรงผลิตกระแสไฟฟ้าและเตาเผาวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (โรงงานลำดับที่ ๑๐๑) เนื่องจาก ปัจจุบันเตาเผาที่รับจัดการของเสียไม่อันตราย/ ของเสียอันตราย ต้องปฏิบัติตามมาตรการ EIA/EHIA ซึ่งมีมาตรฐานทางสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยที่เข้มงวดกว่าโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้า (โรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าที่มีกำลังผลิตติดตั้งต่ำกว่า ๑๐ เมกะวัตต์ ไม่ต้อง	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง ๖) ประกาศฉบับนี้เป็นกฎหมายเชิงเทคนิค และได้แตกต่างจากกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการกากอุตสาหกรรมในระดับสากล โดยมีหลักการพิจารณาจากลักษณะ คุณสมบัติ ชนิด และแหล่งกำเนิด หลักการนี้ไม่สามารถกำหนดสารแต่ละชนิดได้ทุกรายการ เช่นเดียวกับสารเคมีใหม่ที่ยังไม่ได้ถูกใช้งาน เนื่องจากกากอุตสาหกรรมคือ ของเสียที่เป็นสารผสมที่เกิดจากกระบวนการผลิตหลากหลายประเภท ๗) ได้ปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นแล้ว

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			จัดทำรายงาน EIA ต้องจัดทำเพียง รายงาน ESA) นอกจากนี้ ตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงงาน ไม่มีการกำหนดค่า ควบคุมมลพิษที่ปลายปล่องของ โรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าเชื้อเพลิงขยะ เห็นควร ให้จะต้องมีกฎหมายทาง สิ่งแวดล้อมเฉพาะสำหรับโรงผลิตไฟฟ้า ที่รับจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของ เสียอันตราย/ของเสียอันตราย เพื่อ กำหนดให้มีมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมที่ เหมาะสมกับมลพิษที่เกิดจากการ ประกอบกิจการ สรุป มีความ จำเป็นต้องจัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับ กฎหมายที่ปรับปรุงนี้ เนื่องจากเป็น กฎหมายที่เกือบทุกโรงงานต้องปฏิบัติ แต่โรงงานเกิน ๙๐ % ไม่รับทราบว่ามี การเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการ กากอุตสาหกรรม อาจจะทำให้ไม่เข้าใจ ประเด็นที่มีผลกระทบต่อประกอบกิจการ	
			๘) เห็นควรให้บทวนการกำหนด ลักษณะและคุณสมบัติของของเสีย อันตราย ตาม ข้อ ๔.๑ เนื่องจาก การ ใช้เกณฑ์การจำแนกความเป็นอันตราย ตามประกาศ ออก. ว่าด้วยเรื่องระบบ การจำแนกและการสื่อสารความเป็น อันตรายของวัตถุอันตราย ไม่เหมาะสม ที่จะนำมาใช้ เนื่องจาก มีผู้ก่อกำเนิด จำนวนมากไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะ เข้าใจกฎหมายในข้อนี้ ซึ่งมีความเฉพาะ ทางและซับซ้อนที่โรงงานทั่วไปจะเข้าใจ (ผู้ก่อกำเนิดที่มีศักยภาพ อาทิเช่น โรงงานผลิตสารเคมี) รวมถึง การใช้ เกณฑ์การจำแนกความเป็นอันตราย ตามประกาศดังกล่าว ทำให้ผู้กำกับดูแล ต้องใช้ดุลยพินิจในการพิจารณา ข้อ ๔.๒ ๕.๑ และ ๕.๒ เนื่องจาก พบว่า เป็นการกำหนดเกณฑ์กำหนดความเป็น อันตรายตามประกาศ ออก. เรื่อง การ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยไม่มีการปรับปรุงแก้ไข จึง เห็นควร ให้บทวนปรับปรุงแก้ไขทั้ง สารเคมีและค่าที่กำหนดความเป็น อันตราย ให้สอดคล้องเหมาะสมกับ บริบทอุตสาหกรรมไทยในปัจจุบัน และ	๘) เป็นคำตอบเช่นเดียวกับข้อ ๖) โดย ประเด็นข้อคิดเห็นในข้อนี้ ตามร่างประกาศ ฉบับใหม่มีวัตถุประสงค์ในการควบคุม สารเคมีใช้แล้ว ทั้งนี้เกณฑ์ความเป็น อันตรายตามประกาศฉบับนี้ ได้ใช้ระบบการ จำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตราย ของสารเคมี (GHS) ซึ่งเป็นระบบสากลที่ นานาชาติยอมรับ

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			เกณฑ์ของต่างประเทศ (เกณฑ์ตามประกาศเดิม พบว่า มีการอ้างอิงมาจากกฎหมายของ EU จึงขอให้ทบทวนว่า ปัจจุบันเกณฑ์ในการกำหนดความเป็นอันตรายของ EU มีการปรับปรุงแก้ไขจากประมาณ ๒๐ ปี ที่แล้วหรือไม่อย่างไร) และให้ชี้แจงหลักการและเหตุผลในการกำหนดเกณฑ์ดังกล่าว - เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาความเป็นอันตรายต่อผู้ก่อกำเนิด ผู้รับดำเนินการ และหน่วยงานที่กำกับดูแล เห็นควร ให้กำหนดรายการสารเคมีและค่าที่กำหนดความเป็นอันตรายทั้งหมด แยกเป็นรายการให้ชัดเจน	
๗๒.	ไม่ระบุตัวตน	ไม่พอใจ	๑) ไม่เห็นด้วยที่ร่างกฎหมาย ระบุการรับผิดชอบเฉพาะในส่วนของผู้ก่อกำเนิดของเสียเท่านั้น เมื่อมีการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ควรเป็นหน้าที่ของผู้ก่อกำเนิดของเสีย หรือ ผู้ขนส่งหรือผู้รับกำจัด/บำบัด ที่ดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ประกอบกับ ต้องมีระบบการ ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการจัดการของเสีย ตั้งแต่การขนส่งจนกระทั่ง การกำจัด/บำบัดของเสียแล้วเสร็จ ๒) การระรับผิดชอบของผู้ก่อกำเนิดควรต้องสิ้นสุดเมื่อส่งมอบของเสียให้แก่ผู้รับกำจัด และต้องพิจารณาเพิ่มระบบการตรวจสอบ ติดตาม ควบคุมการขนส่ง และกำจัดของเสีย อีกทั้งกำหนดมาตรฐานในการออกใบอนุญาต และต่ออายุใบการประกอบกิจการแก่ผู้รับกำจัด/บำบัดของเสีย กรณีการระรับผิดชอบของผู้ก่อกำเนิดจะสิ้นสุดเมื่อของเสียกำจัดแล้วเสร็จนั้น ทางกรมโรงงานฯ ต้องมีการระบุกระบวนการรายงาน และติดตาม ของเสียลงในกฎหมาย โดยระบุตั้งแต่ขั้นตอนการขนส่ง ไปจนถึงการจัดการของเสีย แล้วเสร็จ ๓.ไม่เห็นด้วย ในกรณีอนุญาตให้ผู้รับกำจัดดำเนินการนำส่งของเสียของโรงงาน ของผู้ก่อกำเนิดไปกำจัดที่อื่นต่อ แต่หากกฎหมายอนุญาต ผู้รับกำจัด/	๑) การกำหนดให้ความรับผิดชอบของโรงงานผู้ก่อกำเนิดเท่านั้นเป็นการแก้ไข ปัญหาที่ต้นเหตุโดยใช้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายหรือเป็นผู้รับผิดชอบ (Polluter Pays Principle; PPP) มาใช้เต็มรูปแบบ ซึ่งได้กำหนดความรับผิด (Liability) ตั้งแต่ต้นทางโรงงานผู้ก่อกำเนิดไปจนกว่าสิ่งปฏิกลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจะได้รับการจัดการจนเสร็จสิ้นและสอดคล้องกับฐานการใช้อำนาจตามกฎหมายที่ระบุในกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ ๒) การแต่งตั้งตัวแทนระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับผู้ขนส่งและหรือผู้รับดำเนินการกรณีที่ผู้ก่อกำเนิดไม่ได้ดำเนินการเองถือว่าเป็นนิติกรรมสัญญาระหว่างผู้ก่อกำเนิดกับตัวแทนนั้นๆ การระความรับผิดชอบจะต่างกันขึ้นอยู่กับนิติกรรมสัญญานั้นๆ ซึ่งจะต้องเรียก้องกันเอง

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			บำบัด ที่เกี่ยวข้องต้องมีภาระรับผิดชอบเมื่อมีการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งทางกรมโรงงานฯ ต้องมีการระบุกระบวนการติดตาม ของเสียลงในกฎหมาย โดยระบุตั้งแต่การขนส่ง ไปจนถึงการจัดการของเสีย แล้วเสร็จ พิจารณาระบุในกฎหมายให้ผู้รับกำจัด/บำบัด สามารถแต่งตั้งตัวแทนผู้ขนส่งของเสีย เพื่อมีภาระความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งผู้ก่อกำเนิดของเสีย และผู้รับกำจัด/บำบัดของเสีย (เหมือนกอก ๑ เดิม) เนื่องจากผู้ขนส่ง จะถูกว่าจ้างจากผู้รับกำจัด ดังนั้นการดูแล/ควบคุม ควรให้ผู้รับกำจัดมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบร่วมกัน ๓) การติดฉลาก หรือ ป้าย หรือ สัญลักษณ์- พิจารณาตัดรหัสของเสีย ออกจากฉลาก เนื่องจากสามารถติดตาม/ตรวจสอบผ่านทาง Manifest ได้พิจารณาระบุ เพียง วัน เดือน ปีที่เริ่มบรรจุ เพื่อลดความซ้ำซ้อน เนื่องจากปกติการเก็บของเสียอันตรายเป็นการเก็บด้วยภาชนะที่มีระบบปิด โดยจะดำเนินการบรรจุของเสียตามระดับที่กำหนดและปิดภาชนะในรอบเดียว เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ๔) ไม่เห็นด้วยในการปรับระยะเวลาการจัดการของเสียของผู้รับกำจัด/บำบัดของเสีย ให้มีระยะเวลานานขึ้น และเห็นควรให้ใช้ระยะเวลาตามประกาศกรมโรงงานฯ เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของผู้ประกอบการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ.๒๕๕๐ ๕) ขอยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภท ภาชนะบรรจุก๊าซทนความดันเพื่อบรรจุใหม่หรือใช้ซ้ำ ควรพิจารณาเพิ่มประเภทของบรรจุภัณฑ์อื่น ๆ ที่วนมาใช้ซ้ำ เนื่องจากเข้าข่ายว่า	๓) การติดฉลากจะสามารถจำแนกได้ว่าเป็นของเสียชนิดใด ว่าของเสีย นั้น ๆ เป็นของผู้ก่อกำเนิดรายใด เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่การจัดการไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต จะทำให้ทราบได้ว่าเป็นความรับผิดชอบของผู้ก่อกำเนิดรายใด ๔) การปรับระยะเวลาการจัดการของเสียที่กำหนด พิจารณาให้สอดคล้องกับวิธีการจัดการของเสียในแต่ละกระบวนการ ๕) หากเป็นวัสดุที่ประสงค์จะใช้งานตามวัตถุประสงค์เดิมจะไม่เข้าข่ายตามนิยามวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามประกาศฉบับนี้

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น ของผู้เสนอร่าง
			มีใช้ วัสดุไม่ใช้แล้ว เนื่องจากเป็นของที่ นำออกเพื่อนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ เดิม เช่น ถุง Bigbag ที่ไม่ปนเปื้อนที่ สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้, ถัง สารเคมีที่สามารถนำไปใช้ใหม่ได้, Pallet ที่สามารถนำกลับไปใช้ ประโยชน์ได้	